

12.ฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน

12.1) งบการเงิน

รอบบัญชีของบริษัทจะเริ่มวันที่ 1 พฤศจิกายน และสิ้นสุดวันที่ 31 ตุลาคม ของทุกปี

รายงานของผู้สอบบัญชี

1) ผู้สอบบัญชี

- ปี 2545 นายสังวรณ สุทธิสานนท์ ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเลขทะเบียน 97 บริษัท วินेट จำกัด
ปี 2546 นางสาววรรณ พุทเธียร สอบบัญชีรับอนุญาตเลขทะเบียน 4387
บริษัท สำนักงาน เอ เอ็ม ซี จำกัด
ปี 2547 นางสาวชูชาน เอี่ยมวณิชชา สอบบัญชีรับอนุญาตเลขทะเบียน 4306
บริษัท สำนักงาน เอ เอ็ม ซี จำกัด

2) สรุปรายงานการตรวจสอบบัญชีของผู้สอบบัญชีในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา

- ปี 2545 ผู้สอบบัญชีได้ให้ความเห็นโดยไม่มีเงื่อนไขในรายงานการตรวจสอบบัญชี
ปี 2546 ผู้สอบบัญชีได้ตรวจสอบงบการเงินโดยให้ความเห็นโดยมีเงื่อนไข และให้ข้อสังเกต ดังนี้
- (ก) ผู้สอบบัญชีไม่ได้เข้าสังเกตการณ์ตรวจนับสินค้าคงเหลือ ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2545 จำนวนเงิน 383.84 ล้านบาท เนื่องจากในขณะนั้นผู้สอบบัญชียังมิได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้สอบบัญชีของบริษัทและไม่สามารถใช้วิธีการตรวจสอบอื่นให้เป็นที่พอใจในปริมาณและราคาของสินค้าคงเหลือดังกล่าวได้
- (ข) ตามหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อที่ 4 บริษัทได้เปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีเกี่ยวกับวิธีการคิดค่าเสื่อมราคาจากวิธีอัตราลดลงมาเป็นวิธีเส้นตรงและเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีเกี่ยวกับการบันทึกเงินลงทุนในบริษัทร่วมจากบันทึกตามวิธีราคาทุนมาเป็นบันทึกตามวิธีส่วนได้เสีย โดยมีรายละเอียด ดังนี้
- บริษัทได้ปรับปรุงงบการเงินย้อนหลังงบการเงินงวดปี 2545 ที่นำมาเปรียบเทียบ เสมือนว่าบริษัทได้บันทึกบัญชีโดยการคิดค่าเสื่อมราคาในอัตราเส้นตรงมาตลอด ดังนั้นข้อมูลสำหรับปี 2545 ที่นำมาเปรียบเทียบจึงเป็นข้อมูลที่จัดทำขึ้นตามนโยบายการบัญชีใหม่ ซึ่งผลสะสมจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีที่ต้องนำมาปรับปรุงกับกำไรสะสมต้นงวดปี 2545 มีจำนวนทั้งสิ้น 9.49 ล้านบาท
 - บริษัทได้ปรับปรุงงบการเงินย้อนหลังงบการเงินงวดปี 2545 ที่นำมาเปรียบเทียบ เสมือนว่าบริษัทได้บันทึกบัญชีเงินลงทุนในบริษัทร่วมตามวิธีส่วนได้เสียมาโดยตลอด ดังนั้นข้อมูลสำหรับปี 2545 ที่นำมาเปรียบเทียบจึงเป็นข้อมูลที่จัดทำขึ้นตามนโยบายการบัญชีใหม่ ซึ่งผลสะสมจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีที่ต้องนำมาปรับปรุงกับกำไรสะสมต้นงวดปี 2545 มีจำนวนทั้งสิ้น 52.61 ล้านบาท
- ปี 2547 ผู้สอบบัญชีได้ตรวจสอบงบการเงินโดยให้ความเห็นโดยมีเงื่อนไข ดังนี้
- งบการเงินเฉพาะบริษัทสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ตุลาคม 2546 ที่นำมาแสดงเปรียบเทียบตรวจสอบโดยผู้สอบบัญชีอื่นในสำนักงานเดียวกัน ซึ่งแสดงความคิดเห็นไว้อย่างมีเงื่อนไขต่อกำไรขาดทุนเกี่ยวกับการไม่ได้เข้าสังเกตการณ์ตรวจนับสินค้าคงเหลือต้นปี จำนวนเงิน 383.84 ล้านบาท เนื่องจากในขณะนั้นผู้สอบบัญชียังมิได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้สอบบัญชีของบริษัท

12.1.1) ตารางสรุปงบการเงิน (รายละเอียดของงบการเงินทั้งหมดนี้สามารถศึกษาได้จากงบการเงินแนบท้าย)

งบการเงินเฉพาะและงบการเงินรวมของบริษัท

งบการเงินปี 2545 สิ้นสุดวันที่ 31 ตุลาคม 2545 ของบริษัทเป็นงบการเงินเดี่ยว งบการเงินปี 2546 สิ้นสุดวันที่ 31 ตุลาคม 2546 ประกอบด้วยบริษัทย่อยจำนวน 1 แห่ง (ได้แก่ บริษัท ไทยซูการ์ เทอร์มิเนล จำกัด (มหาชน)) และปี 2547 สิ้นสุดวันที่ 31 ตุลาคม 2547 ประกอบด้วยบริษัทย่อยจำนวน 9 แห่ง ตามตารางข้างล่าง ตารางข้างล่างได้แสดงถึงอัตราร้อยละของการถือหุ้นของบริษัท ดังต่อไปนี้

	อัตราร้อยละของการถือหุ้น	
	2546	2547
บริษัท ไทยซูการ์ เทอร์มิเนล จำกัด (มหาชน)	23.68	23.82
บริษัท น้ำตาลท่ามะกา จำกัด	-	88.82
บริษัท โรงงานน้ำตาลนิวกุงไทย จำกัด	18.32	91.06
บริษัท น้ำตาลนิวกวางสุ้นหลี จำกัด	-	96.85
บริษัท เค.เอส.แอล.เรียลเอสเตท จำกัด	23.63	80.31
บริษัท เค.เอส.แอล.เอ็กซ์พอร์ตเทรดดิ้ง จำกัด	33.87	78.29
บริษัท เคเอส ลักซมี จำกัด	-	51.00
บริษัท โรงไฟฟ้าน้ำตาลขอนแก่น จำกัด	-	100.00
บริษัท ขอนแก่นแอลกอฮอล์ จำกัด	-	100.00

ถึงแม้ว่าบริษัทถือหุ้นในบริษัท ไทยซูการ์ เทอร์มิเนล จำกัด (มหาชน) เพียงร้อยละ 23.82 แต่บริษัทมีส่วนร่วมในอำนาจการควบคุมบริษัทดังกล่าว ดังนั้นจึงถือว่าบริษัท ไทยซูการ์ เทอร์มิเนล จำกัด (มหาชน) เป็นบริษัทย่อย

งบรวมเสมือนปรับโครงสร้าง

บริษัทมีการปรับโครงสร้างการถือหุ้นในวันที่ 29 มกราคม 2547 (ดูรายละเอียดการปรับโครงสร้างในส่วน 2 หน้า 8 ลักษณะการประกอบธุรกิจ) โดยเข้าไปถือหุ้นบริษัทผลิตน้ำตาลอีก 3 แห่ง ได้แก่

1. บริษัท น้ำตาลท่ามะกา จำกัด ในอัตราร้อยละ 88.82
2. บริษัท โรงงานน้ำตาลนิวกุงไทย จำกัด ในอัตราร้อยละ 91.06
3. บริษัท น้ำตาลนิวกวางสุ้นหลี จำกัด ในอัตราร้อยละ 96.85

การปรับโครงสร้างครั้งนี้มีผลให้บริษัทน้ำตาลทั้ง 3 บริษัท บริษัท เค.เอส.แอล.เรียลเอสเตท จำกัดและบริษัท เค.เอส.แอล.เอ็กซ์พอร์ตเทรดดิ้ง จำกัด กลายเป็นบริษัทย่อย นอกจากนี้ ในช่วงบัญชีไตรมาส 3 ปี 2547 บริษัทเข้าถือหุ้นบริษัทอื่นๆ ซึ่งเดิมกระจายการถือหุ้นไปตามบริษัทในกลุ่มอื่นๆ เพื่อให้โครงสร้างการถือหุ้นและการลงทุนของกลุ่มบริษัทชัดเจนมากขึ้น และทำให้บริษัทเปลี่ยนการถือหุ้นบริษัท น้ำตาลนิวกวางสุ้นหลี จำกัด บริษัท เค.เอส.แอล.เรียลเอสเตท จำกัด บริษัท แคมเบียเพอร์เมนเตชัน จำกัด และบริษัท ไทยซูการ์เทอร์มิเนล จำกัด (มหาชน) จากทางอ้อมเป็นทางตรง ดังนั้น บริษัทจึงได้จัดทำงบรวมเสมือนได้เข้าไปถือหุ้นในสัดส่วนดังกล่าวตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2544 เพื่อประโยชน์ในการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานและสถานะของบริษัทกับปีที่ผ่านมา แต่เนื่องจากมีข้อจำกัดทางด้านฐานข้อมูลทางการเงินของบริษัทย่อยบางบริษัทซึ่งในขณะนั้นมิได้เป็นบริษัทย่อยของบริษัท บริษัทจึงจัดทำงบเสมือนโดยมีบริษัทที่รวมอยู่ในงบเสมือนปี 2545 และปี 2546 ไม่เท่ากับปี 2547 โดยในปี 2545 และปี 2546 งบเสมือนไม่ได้รวมบริษัท เค. เอส. แอล. เอ็กซ์พอร์ตเทรดดิ้ง จำกัด บริษัท เค.เอส.แอล.เรียลเอสเตท จำกัด แต่ปี 2547 ได้รวมทั้ง 2 บริษัทเข้าไปด้วย

อย่างไรก็ตาม ขนาดของบริษัทย่อย 2 บริษัทดังกล่าวมีขนาดเล็กและไม่มีความสำคัญ (เปรียบเทียบโดยใช้งบการเงินปี 2547) โดยสรุปได้ดังนี้

	อัตราร้อยละของขนาดเมื่อเทียบของงบรวม		
	สินทรัพย์	รายได้	กำไร/ขาดทุน
บริษัท เค. เอส. แอล. เอ็กซ์พอร์ตเทรดดิ้ง จำกัด	2.08	0.22	0.04
บริษัท เค.เอส.แอล.เรียลเอสเตท จำกัด	0.93	0.04	0.43

งบการเงินรวมเสมือนได้ถูกจัดทำขึ้นโดยบริษัท ซึ่งบริษัทได้นำเองมาตรวจสอบของแต่ละบริษัทมารวมและตัดรายการระหว่างกันออก ทั้งนี้ ที่ปรึกษาทางการเงินได้เข้าไปตรวจทานงบรวมเสมือนนี้ด้วย

งบดุล

รายการ (หน่วย : ล้านบาท)	งบเฉพาะ			งบรวมเสมือน		
	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2547	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2547
เงินสดและเงินฝากธนาคาร	21.31	61.33	331.87	92.64	124.81	331.87
เงินลงทุนชั่วคราว	8.49	94.00	166.50	93.05	94.00	166.50
ลูกหนี้การค้า	76.63	111.55	134.53	117.23	198.49	134.53
ลูกหนี้การค้า-บริษัทย่อยและบริษัทที่เกี่ยวข้องกัน		150.15	2.39	2.55	9.10	2.39
ลูกหนี้ชาวไร่สุทธิ	27.69	17.65	106.74	157.07	85.70	106.74
สินค้าคงเหลือ	299.21	535.94	652.87	526.82	871.34	652.87
เงินให้กู้ยืมระยะสั้นแก่บริษัทร่วม บุคคลและบริษัทที่เกี่ยวข้อง	87.15	166.51	122.32	87.15	183.51	122.13
เงินให้กู้ยืมระยะสั้นแก่บริษัทอื่น	-	-	2.80	-	-	2.80
เงินให้กู้ยืมระยะสั้นแก่ชาวไร่	19.76	26.19	296.46	239.33	286.38	296.46
วัสดุคงเหลือ	84.63	190.83	180.63	156.02	278.89	180.63
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่นๆ	54.67	30.77	66.67	78.87	49.47	66.67
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	679.54	1,384.92	2,063.78	1,550.73	2,181.69	2,063.78
เงินลงทุนระยะยาว	551.24	178.24	127.63	605.68	263.19	127.63
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์-สุทธิ	1,365.61	1,502.25	5,545.45	3,052.83	2,938.00	5,545.45
ที่ดินที่ไม่ได้ใช้ดำเนินงาน	102.42	102.42	159.16	102.42	102.42	159.16
เงินฝากประจำที่ติดภาระค่าประกัน	195.00	145.08	35.13	203.49	145.08	35.13
สินทรัพย์อื่น	8.07	95.39	26.01	43.64	118.43	26.01
รวมสินทรัพย์	2,901.88	3,408.30	7,957.16	5,558.79	5,748.81	7,957.16
เงินบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมระยะสั้น	612.29	530.53	446.09	397.89	226.36	446.09
เจ้าหนี้การค้า	239.70	400.12	382.13	271.45	376.14	382.13
ส่วนของหนี้ระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระในหนึ่งปี			148.60	28.60	28.60	148.60
เงินกู้ยืมจากกรรมการ ผู้ถือหุ้นและบริษัทที่เกี่ยวข้อง			-	809.93	929.53	-
เงินกู้ยืมระยะสั้นจากบริษัทอื่น			-	8.91	8.91	-
ภาษีเงินได้นิติบุคคลค้างจ่าย	45.36	46.75	66.53	94.96	81.37	66.53
เงินรับล่วงหน้าค่าสินค้า	42.55	51.72	62.31	123.23	112.53	62.31
ค่ารักษาเสถียรภาพค้างจ่าย	45.02	60.61	21.42	84.93	90.41	21.42
เงินทดแทนให้แก่รัฐค้างจ่าย	-	21.26	-	-	21.26	-
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	39.32	24.79	47.20	52.60	48.97	47.20
เจ้าหนี้อื่น	-	13.06	144.31	51.62	56.70	144.31
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	22.23	54.77	48.93	55.66	99.13	48.93
รวมหนี้สินหมุนเวียน	1,046.46	1,203.61	1,367.52	1,979.78	2,079.84	1,367.52
เงินกู้ยืมระยะยาว	-	-	181.60	67.24	28.64	181.60
หนี้สินไม่หมุนเวียนอื่น	-	15.63	15.90	16.33	15.66	15.90

รายการ (หน่วย : ล้านบาท)	งบเฉพาะ			งบรวม		
	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2547	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2547
รวมหนี้สิน	1,046.46	1,219.24	1,565.02	2,063.35	2,124.14	1,565.02
ทุนชำระแล้ว	900.00	900.00	1,270.46	1,270.46	1,270.46	1,270.46
ส่วนเกินมูลค่าหุ้น	300.00	300.00	670.46	670.46	670.46	670.46
ส่วนเกินจากการตีราคาสินทรัพย์	404.34	404.34	1,234.09	404.34	404.34	1,234.09
ส่วนเกินทุนจากการปรับโครงสร้างภายในกิจการ ภายใต้	-	-	1,368.34	326.43	411.05	1,344.65
กำไรที่ยังไม่เกิดขึ้นจากหลักทรัพย์ซื้อขาย	0.54	2.46	2.44	0.88	2.46	2.44
กำไร (ขาดทุน) สะสม	250.54	352.02	765.17	399.26	485.88	788.86*
รวมส่วนของผู้ถือหุ้น	1,855.42	1,958.82	5,310.96	3,071.83	3,244.65	5,310.96*
ส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย	-	230.24	1,081.18	423.61	380.02	1,081.18

*ยังไม่รวมผลกระทบจากการจ่ายเงินปันผลที่บริษัทจ่ายเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2548 เป็นจำนวนหุ้นละ 0.50 บาท รวมเป็นเงิน 635.2 ล้านบาท

งบกำไรขาดทุน

รายการ (หน่วย : ล้านบาท)	งบเฉพาะ			งบรวม		
	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2547	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2547
รายได้จากการขาย	3,423.30	3,581.94	5,573.47	5,542.86	5,985.10	5,573.47
กำไรจากการขายเงินลงทุนและทรัพย์สิน	-	1.79	121.07	-	1.79	121.07
รายได้รวม	3,556.36	3,709.06	6,005.94	5,880.60	6,261.39	6,005.94
ต้นทุนขายและบริการ	2,739.01	2,688.01	4,355.83	4,342.62	4,594.04	4,355.83
ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	357.65	458.23	739.42	704.28	899.14	739.42
ขายทุนจากการขายเงินลงทุนและทรัพย์สิน	182.54	167.84	-	182.54	167.84	-
ดอกเบี้ยจ่าย	44.52	29.38	38.63	82.12	64.56	38.63
ภาษีเงินได้นิติบุคคล	79.31	110.81	167.41	154.94	173.71	167.41
กำไรสุทธิหลังภาษีเงินได้นิติบุคคล	153.33	254.79	704.65	413.72	362.10	704.65
กำไรสุทธิของบริษัทย่อยก่อนการซื้อหุ้น	-	-	- 23.69	-	-	-
กำไรสุทธิส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย	-	- 49.13	- 87.81	- 52.35	- 22.60	- 87.81
กำไรสุทธิ	153.33	205.65	593.15	361.37	339.50	616.84
กำไรสุทธิต่อหุ้น	0.17	0.23	0.52	0.28	0.27	0.49
จำนวนหุ้นสามัญ (หน่วย : ล้านหุ้น)	900.00*	900.00*	1,130.78	1,270.46**	1,270.46**	1,270.46**

* จำนวนหุ้นสามัญพื้นฐานของทุกปีได้ปรับปรุงเสมือนบริษัทมีมูลค่าที่ตราไว้ที่ 1 บาท เพื่อสะดวกต่อการเปรียบเทียบ

** เป็นจำนวนหุ้นสามัญเสมือนเพิ่มทุนเป็น 1,270.46208 หุ้น ตั้งแต่ต้นงวด

งบกระแสเงินสด

รายการ (หน่วย : ล้านบาท)	งบเฉพาะ			งบรวม		
	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2547	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2547
กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน	563.76	289.88	1,090.39	N.A.	N.A.	N.A.
กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน	201.20	- 83.58	- 31.18	N.A.	N.A.	N.A.
กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน	- 775.33	- 180.17	- 752.73	N.A.	N.A.	N.A.
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดเพิ่มขึ้นสุทธิ	- 10.37	26.13	306.48	N.A.	N.A.	N.A.

12.1.2) อัตราส่วนทางการเงิน

อัตราส่วนทางการเงิน	งบเฉพาะ	งบรวม		งบรวมเสมือน		
	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2547	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2547
อัตราส่วนสภาพคล่อง						
อัตราส่วนสภาพคล่อง (เท่า)	0.65	1.15	1.51	0.78	1.05	1.51
อัตราส่วนสภาพคล่องหมุนเร็ว (เท่า)	0.10	0.35	0.46	0.15	0.21	0.46
อัตราส่วนสภาพคล่องกระแสเงินสด (เท่า)	0.54	0.26	0.81	N.A.	N.A.	N.A.
อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้า (เท่า)	44.67	21.17	27.96	46.28	36.56	32.36
ระยะเวลาเก็บหนี้เฉลี่ย (วัน)	8.06	17.00	12.87	7.78	9.85	11.13
อัตราส่วนหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ (เท่า)	9.15	6.44	7.33	8.24	6.57	5.72
ระยะเวลาขายสินค้าเฉลี่ย (วัน)	39.33	55.92	49.13	43.67	54.78	62.99
อัตราหมุนเวียนเจ้าหนี้ (เท่า)	11.43	8.40	11.14	16.00	14.19	11.49
ระยะเวลาชำระหนี้ (วัน)	31.50	42.84	32.33	22.50	25.37	31.33
วงจรกิจจร (วัน)	15.88	30.08	29.67	28.95	39.25	42.78
อัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไร						
อัตรากำไรขั้นต้น (%)	19.99	24.96	21.85	21.65	23.24	21.85
อัตรากำไรจากการดำเนินงาน (%)	9.54	12.16	8.58	8.95	8.23	8.58
อัตรากำไรอื่น (%)	3.05	3.27	5.29	5.74	4.41	5.29
อัตราส่วนเงินสดต่อการทำกำไร (%)	172.60	66.53	216.77	N.A.	N.A.	N.A.
อัตรากำไรสุทธิ (%)	4.34	5.55	10.08	6.15	5.42	10.27
อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (%)	8.26	10.78	16.32	11.76	10.75	14.42*
อัตราส่วนแสดงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน						
อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (%)	5.28	6.52	10.44	6.50	6.00	9.00*
อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ถาวร (%)	19.63	23.19	20.73	17.62	17.44	18.00
อัตรากำไรหมุนของสินทรัพย์ (เท่า)	1.22	1.17	1.04	1.06	1.11	0.86
อัตราส่วนวิเคราะห์นโยบายทางการเงิน						
อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (เท่า)	0.56	0.62	0.29	0.67	0.65	0.29*
อัตราส่วนภาระเงินกู้ยืมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (เท่า)	0.33	0.27	0.15	0.43	0.38	0.15*
อัตราส่วนความสามารถชำระดอกเบี้ย (เท่า)	15.44	14.64	32.17	N.A.	N.A.	N.A.
อัตราส่วนความสามารถชำระภาระผูกพัน (Cash basis) (เท่า)	1.71	0.97	0.90	N.A.	N.A.	N.A.
อัตรากำไรจ่ายปันผล (%)	29.35	87.53	107.09	N.A.	N.A.	N.A.

* หากรวมผลกระทบของการจ่ายปันผลในวันที่ 14 ก.พ. 2547 ของบริษัทจะมีผลดังนี้

อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (%)	15.58
อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (%)	9.44
อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (เท่า)	0.33
อัตราส่วนภาระเงินกู้ยืมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (เท่า)	0.17

12.2) คำอธิบายและการวิเคราะห์ของฝ่ายจัดการ

สรุปภาพรวมการดำเนินงานของบริษัทที่ผ่านมา

ในเดือนมกราคม ปี 2547 กลุ่มบริษัทได้มีการปรับโครงสร้างภายในกลุ่มใหม่ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการลงทุนของกลุ่ม โดยให้บริษัท น้ำตาลขอนแก่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นบริษัทผลิตน้ำตาลที่ใหญ่ที่สุดในกลุ่มเป็นบริษัทหลักในการเข้าถือหุ้นบริษัทผลิตน้ำตาลในกลุ่มที่เหลือ ได้แก่ บริษัท น้ำตาลท่ามะกา จำกัด บริษัท โรงงานน้ำตาลนิวกุงไทย จำกัด และบริษัท น้ำตาลนิวกวางสุ้นหลี จำกัด

นอกจากนั้น ในช่วงระหว่างปี 2547 บริษัทได้ย้ายการลงทุนอื่นๆ ซึ่งเดิมกระจายการถือหุ้นไปตามบริษัทในกลุ่มมารวมอยู่ที่บริษัทเพื่อให้ภาพการลงทุนชัดเจนมากขึ้น ซึ่งในการปรับโครงสร้างนี้ บริษัทได้ขายเงินลงทุนบางประเภทที่ไม่สอดคล้องกับนโยบายการลงทุนของบริษัท (ไม่เกี่ยวข้องกับการผลิตน้ำตาลและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับน้ำตาล) และบริษัทอื่นที่บริษัทพิจารณาว่ามีอัตราผลตอบแทนต่ำหรืออาจไม่ก่อให้เกิดผลตอบแทนต่อบริษัท การปรับโครงสร้างมีผลให้บริษัทอื่นๆ ในกลุ่มเปลี่ยนสภาพเป็นบริษัทย่อยของบริษัท ยกเว้นบริษัท แซมเปียนฟอร์มเมตชั่น จำกัด ซึ่งเปลี่ยนสภาพเป็นบริษัทร่วม และบริษัท เค.เอส.แอล. ไอที เซ็นเตอร์ จำกัด ซึ่งกลายเป็นบริษัทที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้น หลังจากการปรับโครงสร้าง บริษัท น้ำตาลขอนแก่น จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย จะประกอบด้วย โรงงานน้ำตาล 4 โรงงาน ซึ่งถึงเป็นธุรกิจหลัก ได้แก่ บริษัท น้ำตาลขอนแก่น จำกัด (มหาชน) บริษัท น้ำตาลท่ามะกา จำกัด บริษัท โรงงานน้ำตาลนิวกุงไทย จำกัด และบริษัท น้ำตาลนิวกวางสุ้นหลี จำกัด รายได้จากธุรกิจน้ำตาลจะคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 95-97 ของรายได้รวม ธุรกิจอื่นนอกเหนือจากน้ำตาล จะเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องหรือธุรกิจสนับสนุนธุรกิจหลัก เช่น ธุรกิจท่าเทียบเรือ (บริษัท ไทยชูการ์เทอร์มินัล จำกัด (มหาชน)) ธุรกิจส่งออกน้ำตาล (บริษัท เค.เอส.แอล.เอ็กซ์พอร์ตเทรดดิ้ง จำกัด) ธุรกิจที่อำนวยความสะดวกด้านสถานที่จัดประชุมและจัดอบรมพนักงาน (บริษัท เค.เอส.แอล.เรียลเอสเตท จำกัด) นอกจากนี้ ยังมีอีก 3 บริษัทซึ่งเริ่มก่อตั้งขึ้นในปี 2546 เพื่อดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ บริษัท โรงไฟฟ้าน้ำตาลขอนแก่น จำกัด บริษัท ขอนแก่นแอลกอฮอล์ จำกัด และบริษัท เคเอส ลักซมี จำกัด (ดูรายละเอียดได้จากส่วน 2 โครงการในอนาคต)

ลักษณะการดำเนินธุรกิจของบริษัทผลิตและจำหน่ายน้ำตาลค่อนข้างจะมีลักษณะเฉพาะซึ่งแตกต่างไปจากธุรกิจทั่วไป โดยบริษัทจะมีช่วงการผลิตเพียง 1 ครั้งต่อปี ประมาณช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายน (ขึ้นอยู่กับปริมาณอ้อยในแต่ละปี) ซึ่งช่วงนี้เรียกว่าฤดูการที่บอ้อย หลังฤดูการที่บอ้อย บริษัทจะนำเอาน้ำตาลทรายดิบมาละลายและผลิตเป็นน้ำตาลทรายขาวหรือน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและเพิ่มกำไรให้กับบริษัท บริษัทจะมีช่วงละลายน้ำตาลตั้งแต่ช่วงปิดที่บอ้อยจนถึงประมาณเดือนเมษายนถึงเดือนสิงหาคม หลังจากนั้นบริษัทจะทำการปิดซ่อมแซมเครื่องจักรครั้งใหญ่เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเปิดที่บอ้อยในปีต่อไป การที่บริษัทมีลักษณะที่มีช่วงเวลาการผลิตเพียงช่วงเดียวใน 1 ปี มีผลให้สต็อกน้ำตาลของบริษัทสูงในช่วงที่มีการผลิตประมาณไตรมาส 2 ของทุกปี และจะค่อยๆ ลดลงจนต่ำสุดในช่วงสิ้นปีบัญชีก่อนการผลิตในปีถัดไป

ลักษณะพิเศษอีกประการของธุรกิจน้ำตาล ได้แก่ การปล่อยเงินกู้ให้กับชาวไร่ ซึ่งหมายถึงการปล่อยเงินกู้ให้กับชาวไร่อ้อยที่ขึ้นทะเบียนกับบริษัท โดยชาวไร่ตกลงที่จะส่งอ้อยให้กับบริษัทเพื่อเป็นการค้ำเงินกู้ การปล่อยเงินกู้ยืมนี้บริษัทกับชาวไร่จะทำสัญญาเงินกู้โดยชาวไร่จะต้องนำหลักทรัพย์มาค้ำประกัน ซึ่งระยะเวลา การกู้ยืมจะอยู่ประมาณ 180 วันถึง 1 ปี ในวันที่ทำการปล่อยกู้บริษัทจะออกเช็คล่วงหน้าโดยเช็คจะลงวันที่ประมาณเดือนมกราคมหรือเดือนกุมภาพันธ์ เพื่อให้ตรงกับฤดูที่บอ้อยซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ชาวไร่จะส่งอ้อยเข้าโรงงาน ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2547 บริษัทได้ออกเช็คลงวันที่ล่วงหน้าแก่ชาวไร่เพื่อรับซื้ออ้อยสำหรับฤดูกาลผลิตปี 2547/2548 เป็นจำนวนเงินรวม 339.5 ล้านบาท โดยบริษัทจะยังไม่ได้รับเงินคืนนี้สินดังกล่าว เนื่องจากเช็คยังไม่ถึงกำหนดชำระและยังไม่ได้รับอ้อยสำหรับฤดูกาลผลิตข้างต้นจากชาวไร่

เมื่อชาวไร่ได้รับเช็ค ชาวไร่จะนำเช็คไปขายลดเพื่อนำเงินไปใช้ในการปลูกอ้อยหรือบำรุงอ้อย ชาวไร่สามารถนำเช็คไปขายลดกับสถาบันการเงินหรือกับบริษัทก็ได้ เนื่องจากบริษัทมีสภาพคล่องสูง บริษัทจึงรับซื้อเช็คที่ชาวไร่นำมาขายลด เพื่อให้มีรายได้จากส่วนลดดังกล่าว ซึ่งส่วนที่บริษัทรับซื้อเช็คขายลดจากชาวไร่จะบันทึกในรายการเงินให้กู้ยืมระยะสั้นแก่ชาวไร่ เมื่อเช็คถึงกำหนดจ่าย แต่ชาวไร่ยังไม่ได้นำอ้อยมาส่ง บริษัทจะต้องบันทึกรายการในรายการลูกหนี้ชาวไร่ เมื่อ

ชาวไร่ส่งอ้อยให้บริษัทแล้วและทางสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลได้ประกาศค่าอ้อยเบื้องต้นแล้ว บริษัทจะตัดบัญชีลูกหนี้ชาวไร่ตามราคาอ้อยเบื้องต้น โดยในปี 2547 สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลได้ประกาศราคาอ้อยขึ้นต้นในวันที่ 5 กรกฎาคม 2547 เท่ากับ 465 บาทต่อตันอ้อย ณ ระดับความหวานที่ 10 ซี.ซี.เอส. และกำหนดให้อัตราขึ้น/ลงของราคาอ้อยต่อ 1 หน่วย ซี.ซี.เอส. เท่ากับ 27.90 บาทต่อตันอ้อย

เมื่อชาวไร่ส่งอ้อยเกินกว่าค่าเกี่ยวที่รับไป บัญชีลูกหนี้ของชาวไร่รายนั้นจะหมดไปและค่าอ้อยที่เกินค่าเกี่ยวจะถูกบันทึกในบัญชีเจ้าหนี้ค่าอ้อย ซึ่งในปี 2547 บริษัทมีเจ้าหนี้ค่าอ้อยจำนวน 279.7 ล้านบาท ในการปิดงบการเงินของบริษัททั้งงบรายไตรมาสและงบปี หากสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายยังไม่ได้ประกาศราคาอ้อยขั้นสุดท้ายสำหรับฤดูกาลผลิต บริษัทจะบันทึกเจ้าหนี้ค่าอ้อยตามราคาอ้อยขั้นสุดท้ายที่ประมาณขึ้นโดยฝ่ายบริหารของบริษัทซึ่งฝ่ายบริหารจะอิงกับประมาณการที่ทางสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลจัดทำขึ้น ซึ่งจะใกล้เคียงกับราคาอ้อยขั้นสุดท้าย ทั้งนี้ โดยปกติสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลจะประกาศราคาอ้อยขั้นสุดท้ายภายหลังที่บริษัทปิดงบประจำปี บริษัทจะปรับปรุงค่าอ้อยทุกไตรมาสให้ใกล้เคียงที่สุดจากข้อมูลที่ได้รับจากสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาล มิได้รอปรับปรุงครั้งเดียวในสิ้นปี อย่างไรก็ตาม หากเกิดความแตกต่างระหว่างประมาณการกับค่าอ้อยขั้นสุดท้ายขึ้น ความแตกต่างนี้จะถูกบันทึกในค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารในปีถัดไป ในปี 2546 ได้เกิดความแตกต่างขึ้นจำนวน 10 ล้านบาท ซึ่งมีผลให้บริษัทต้องบันทึกค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารเพิ่มขึ้น 10 ล้านบาทในงบปี 2547

น้ำตาลที่ผลิตได้ในแต่ละปีจะถูกทยอยขายไปตลอดทั้งปี โดยน้ำตาลโคเวตา ก. ซึ่งเป็นน้ำตาลที่ขายในประเทศ จะทยอยขายตามที่ตกลงกับลูกค้า ซึ่งลูกค้าส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ใช้น้ำตาลในการผลิตสินค้าตลอดทั้งปี การขายน้ำตาลโคเวตา ข. ซึ่งเป็นส่วนของการทำราคาน้ำตาลเพื่อใช้ในการคำนวณค่าอ้อยจะถูกทยอยขายตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ของทุกปีเป็นต้นไป ส่วนการขายน้ำตาลโคเวตา ค. ซึ่งเป็นน้ำตาลที่ขายในต่างประเทศจะขึ้นอยู่กับราคาน้ำตาลในตลาดโลกเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม การขายน้ำตาลก็มีลักษณะเป็นฤดูกาลเช่นกัน โดยปริมาณการขายน้ำตาลจะสูงในไตรมาส 2 (เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน) เนื่องจากเป็นช่วงการผลิตช่วงท้ายๆ บริษัทจะมีน้ำตาลเป็นจำนวนมาก จึงต้องขายออกมามากเพื่อลดพื้นที่การจัดเก็บ

ปริมาณน้ำตาลที่ผลิตจะขึ้นอยู่กับปริมาณอ้อยเข้าหีบ ซึ่งจะอิงกับสภาพดินฟ้าอากาศในแต่ละปี ดังนั้นรายได้ในการขายน้ำตาลจึงค่อนข้างผันผวนตามปริมาณอ้อย ราคาน้ำตาล และราคากากน้ำตาล ดังจะเห็นได้จากรายได้ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา

โดยในปี 2546 สภาพดินฟ้าอากาศเอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูกอ้อย บริษัทจึงมีปริมาณอ้อยเข้าหีบเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 20 จาก 5.36 ล้านตันในปี 2545 เป็น 6.44 ล้านตันในปี 2546 ส่งผลให้ในปี 2546 บริษัทมีปริมาณการขายน้ำตาลและกากน้ำตาลเพิ่มขึ้น โดยบริษัทขายน้ำตาลเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 5 จาก 550,830 ตันในปี 2545 เป็น 576,582 ตันในปี 2546 และมีน้ำตาลเหลือส่วนหนึ่งประมาณ 113,020 ตันถูกเก็บไว้เป็นสินค้าคงเหลือข้ามปี บริษัทได้ขายกากน้ำตาลเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 20 จาก 303,120 ตันในปี 2545 เป็น 422,630 ตันในปี 2546 สำหรับราคาขายเฉลี่ยนั้น พบว่าในปี 2546 บริษัทมีราคาขายน้ำตาลเฉลี่ยอยู่ที่ 9,344 บาทต่อตันเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 3 เมื่อเทียบกับราคาขายน้ำตาลเฉลี่ยปี 2545 ที่ 9,092 บาทต่อตัน แต่ได้ขายกากน้ำตาลในราคาเฉลี่ยที่ลดลงในอัตราร้อยละ 19 จาก 1,345 บาทต่อตันในปี 2545 เหลือ 1,087 บาทต่อตันในปี 2547 และเมื่อสรุปโดยรวมแล้วส่งผลให้บริษัทมีรายได้จากการขายน้ำตาลและกากน้ำตาลเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 8 จาก 5,416 ล้านบาทในปี 2545 เป็น 5,847 ล้านบาทในปี 2546

ส่วนในปี 2547 เนื่องจากสภาพภูมิอากาศที่แห้งแล้ง ประกอบราคาอ้อยในปี 2546 อยู่ในระดับที่ไม่ดึงดูดเท่าที่ควรต่อการเพาะปลูกอ้อย ส่งผลให้บริษัทมีอ้อยเข้าหีบลดลงในอัตราร้อยละ 22 จาก 6.44 ล้านตันในปี 2546 เป็น 5.05 ล้านตันในปี 2547 แต่เนื่องจากในปี 2547 บริษัทมีการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตทำให้ผลิตน้ำตาลได้เพิ่มขึ้นจาก ค่าเฉลี่ยที่ 95.69 กิโลกรัมน้ำตาลต่อตันอ้อยในปี 2546 เป็น 108.77 กิโลกรัมน้ำตาลต่อตันอ้อยในปี 2547 ทำให้ปริมาณน้ำตาลที่ผลิตได้ลดลงแค่อ้อยละ 11 จาก 616,244 ตันน้ำตาลในปี 2546 เป็น 549,289 ตันน้ำตาลในปี 2547

อย่างไรก็ตามปริมาณน้ำตาลที่ขายของบริษัทในปี 2547 มียอดใกล้เคียงกับปริมาณน้ำตาลที่ขายในปี 2546 คือ มียอดเท่ากับ 582,010 ตันเทียบกับ 576,582 ตันในปี 2546 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 เนื่องจากในสิ้นปีบัญชี 2546 บริษัทยังมีน้ำตาลในสต็อกอยู่จึงทำให้ยอดขายมากกว่ายอดที่ผลิต แต่มียอดขายกากน้ำตาลลดลงจาก 422,630 ตันในปี 2546

เหลือ 251,640 ตันในปี 2547 ทั้งนี้เป็นผลมาจากปริมาณอ้อยเข้าที่ปลดลงนั่นเอง สำหรับราคาขายนั้น ในปี 2547 ราคาขายเฉลี่ยน้ำตาลลดลงร้อยละ 4 จาก 9,344 บาทต่อตันในปี 2546 เป็น 8,995 บาทต่อตันในปี 2547 ราคาขายเฉลี่ยกากน้ำตาลในปี 2547 จะลดลงค่อนข้างมากเหลือเพียง 798 บาทต่อตันกากน้ำตาลจาก 1,087 บาทต่อตันกากน้ำตาลในปี 2546 ลดลงร้อยละ 27 และเมื่อสรุปโดยรวมแล้วส่งผลให้บริษัทมีรายได้จากการขายน้ำตาลและกากน้ำตาลลดลงในอัตราร้อยละ 7 จาก 5,847 ล้านบาทในปี 2546 เป็น 5,436 ล้านบาทในปี 2547

ตารางแสดงปริมาณอ้อยเข้าหีบ ปริมาณน้ำตาลและกากน้ำตาลที่ผลิตได้ ปริมาณน้ำตาลและกากน้ำตาลที่ขาย และราคาขายเฉลี่ย

ปี	2545	2546	2547
ปริมาณอ้อยเข้าหีบ (ล้านตัน)	5.36	6.44	5.05
ปริมาณน้ำตาลผลิตได้ (ล้านตัน)	0.5642	0.6162	0.5493
ปริมาณกากน้ำตาลผลิตได้ (ล้านตัน)	0.2658	0.3193	0.2424
ปริมาณน้ำตาลที่ขาย (ล้านตัน)	0.5508	0.5766	0.5820
ปริมาณกากน้ำตาลที่ขาย (ล้านตัน)	0.3031	0.4226	0.2516
ราคาขายน้ำตาลเฉลี่ย (บาทต่อตัน)	9,092	9,344	8,995
ราคาขายกากน้ำตาลเฉลี่ย (บาทต่อตัน)	1,345	1,087	798

ปัจจัยหลักที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อราคาน้ำตาลโดยตรง ได้แก่ ปริมาณน้ำตาลในตลาดโลก และนโยบายในการผลิตน้ำตาลของประเทศหลักที่ผลิตน้ำตาล ในปี 2547 เกิดความแห้งแล้งทั้งในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ซึ่งเป็นผู้ผลิตรายใหญ่ เช่น อินเดีย ออสเตรเลีย จีน เป็นต้น ประกอบกับประเทศบราซิลมีนโยบายที่จะหันมาให้ความสำคัญกับการผลิตเอทานอลตามสภาวะราคาน้ำมันแพง ปัจจัยเหล่านี้มีผลกระทบต่อราคาน้ำตาลในตลาดโลกอย่างเห็นได้ชัด จะเห็นได้ว่าในปี 2547 ปริมาณอ้อยและน้ำตาลในประเทศไทยมีน้อยลงเมื่อเทียบกับปี 2546 ผลผลิตน้ำตาลที่น้อยลงนั้นเริ่มส่งผลกระทบต่อราคาน้ำตาล ทำให้ราคาน้ำตาลทรายเป็นขาลและราคาน้ำตาลทรายขาวเริ่มปรับตัวสูงขึ้นตั้งแต่ประมาณเดือนมีนาคม ปี 2547 เป็นต้นมา (ดูแผนภาพราคาน้ำตาลในหน้า 99 ประกอบ) อย่างไรก็ตาม หากเปรียบเทียบราคาเฉลี่ยของปี 2546 และปี 2547 แล้ว ราคาเฉลี่ยของปี 2547 ยังต่ำกว่าปี 2546

เมื่อแยกประเภทรายได้ระหว่างรายได้ภายในประเทศและรายได้จากการส่งออก พบว่า บริษัทจะมีสัดส่วนการส่งออกน้ำตาลประมาณร้อยละ 65 - 75 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปริมาณน้ำตาลที่ผลิตได้ในแต่ละปีหักด้วยปริมาณน้ำตาลที่ใช้ในการบริโภคภายในประเทศ ซึ่งโดยทั่วไปปริมาณน้ำตาลที่ใช้ในการบริโภคภายในประเทศจะมีอัตราการเพิ่มขึ้นค่อนข้างน้อยอยู่ประมาณร้อยละ 1 - 2 เท่านั้น โดยในแต่ละปีภาครัฐหรือสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาล จะเป็นผู้กำหนดปริมาณน้ำตาลที่ใช้ในการบริโภคภายในประเทศ ซึ่งเรียกว่า โควตา ก (ประมาณ 1.9 - 2.0 ล้านตันต่อปี) และทำการจัดสรรตามสัดส่วนปริมาณน้ำตาลที่แต่ละโรงงานผลิตได้ให้แก่โรงงานน้ำตาลเพื่อใช้กำหนดสิทธิที่โรงงานน้ำตาลจะสามารถขายในประเทศได้ ทั้งนี้ บริษัทได้รับการจัดสรรโควตา ก ที่ 167,245 ตันน้ำตาลในปี 2545 158,620 ตันน้ำตาลในปี 2546 และ 158,403 ตันน้ำตาลในปี 2547 สำหรับราคาขายในประเทศนั้นจะถูกกำหนดราคาเพดานโดยรัฐบาล กล่าวคือ ราคาน้ำตาลทรายขาว รวมภาษีมูลค่าเพิ่มหน้าโรงงาน อยู่ที่ 1,177 บาทต่อตัน และ ราคาน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ รวมภาษีมูลค่าเพิ่มหน้าโรงงาน อยู่ที่ 1,284 บาทต่อตัน ซึ่งเป็นราคาที่กำหนดมาตั้งแต่ปี 2543 สำหรับโควตา ก นี้โรงงานสามารถที่จะเลือกว่าจะขายน้ำตาลเป็นน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์หรือเป็นน้ำตาลทรายขาวธรรมดาก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของลูกค้า แต่ถ้าขายเป็นน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์จะให้ผลตอบแทนที่สูงกว่าเนื่องจากราคาเพดาน (รวมภาษีมูลค่าเพิ่มหน้าโรงงาน) ที่ต่างกันถึง 107 บาทต่อตัน โดยบริษัทมีสัดส่วนน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ในประเทศอยู่ที่ร้อยละ 44 ในปี 2545 ร้อยละ 58 ในปี 2546 และร้อยละ 53 ในปี 2547

สำหรับรายได้จากการส่งออกนั้นจะมาจากปริมาณการส่งออกน้ำตาลโดยมาจากปริมาณน้ำตาลที่เหลือจากปริมาณน้ำตาลที่ใช้บริโภคภายในประเทศ ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าในแต่ละปี บริษัทมีปริมาณอ้อยเข้าหีบมากน้อยเพียงใด ปริมาณการส่งออกนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 โควตา คือ โควตา ข และโควตา ค โดยโควตา ข นี้จะเป็นน้ำตาลทรายเป็นขาล ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดราคาอ้างอิงเพื่อใช้สำหรับคำนวณค่าอ้อย โดยทั้งประเทศจะมีจำนวน 800,000 ตัน จะจัดสรรตามสัดส่วน

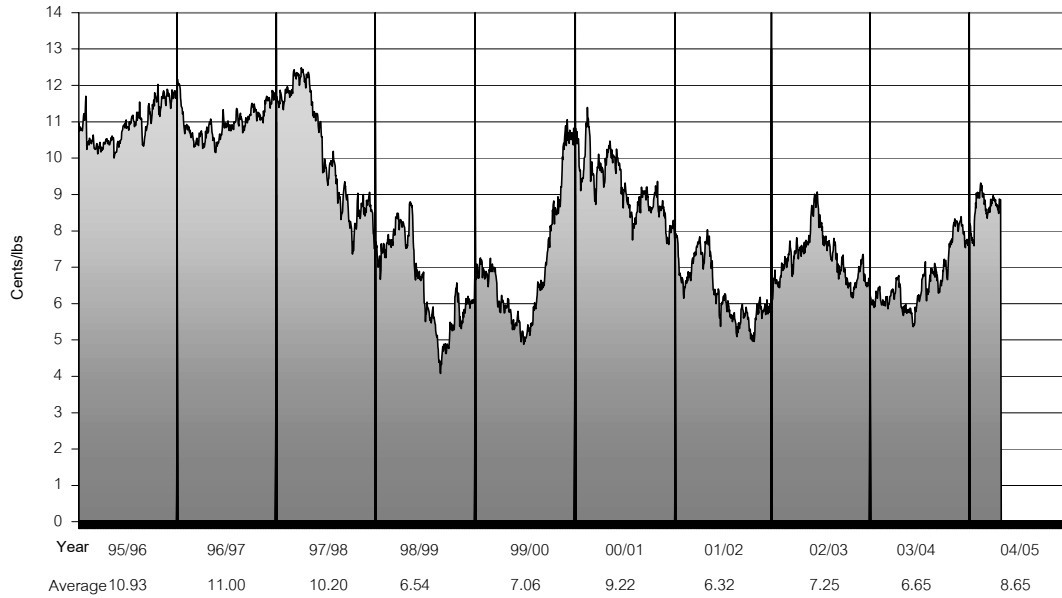
ปริมาณน้ำตาลที่แต่ละโรงงานผลิตได้ และถูกขายและกำหนดราคาผ่านบริษัทอ้อยและน้ำตาล ซึ่งเป็นบริษัทกลาง ในยอด 800,000 ตันนี้ 400,000 ตันจะถูกขายให้กับลูกค้าทั่วไปในตลาดโลก ส่วนอีก 400,000 ตันจะขายคืนให้กับโรงงานน้ำตาล ดังนั้นภาระที่โรงงานน้ำตาลจะต้องส่งน้ำตาลให้กับบริษัทอ้อยและน้ำตาลตามภาระผูกพันโควตา ข นั้นจะมีเพียง 1/2 ของโควตา ข ที่ได้รับการจัดสรรเท่านั้น ส่วนอีก 1/2 ของโควตา ข นั้นโรงงานน้ำตาลสามารถผลิตเป็นน้ำตาลทรายขาวหรือขาวบริสุทธิ์เพื่อส่งออกไปต่างประเทศ

โดยในแต่ละปีบริษัทมีภาระผูกพันที่ต้องส่งน้ำตาลทรายดิบตามโควตา ข อยู่ประมาณ 41,500 – 42,500 ตันต่อปี ส่วนโควตา ค นั้นจะเป็นปริมาณน้ำตาลที่เหลือเพื่อการส่งออก ภายหลังจากการหักโควตา ก และโควตา ข แล้ว ซึ่งแต่ละโรงงานจะเป็นผู้กำหนดประเภทและชนิดของน้ำตาลเอง ราคาน้ำตาลส่งออกนี้จะขึ้นอยู่กับราคาน้ำตาลในตลาดโลกบวกกับค่าไทยพรีเมียม ราคาน้ำตาลตลาดโลกโดยทั่วไปจะอ้างอิงกับราคาน้ำตาลทรายดิบ NY#11 ในตลาด NYBOT และราคาน้ำตาลทรายขาว LD#5 ในตลาด LIFFE ซึ่งจะเห็นได้จากแผนภาพว่ามีความผันผวนสูงใน 10 ปีที่ผ่านมาตั้งแต่ 4 – 12 เซนต์ต่อปอนด์ในตลาด NY#11 และตั้งแต่ 170 – 400 เหรียญสหรัฐต่อตันในตลาด LD#5 โดย ราคา NY#11 ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาจะมีราคาเฉลี่ยที่ระดับ 6.32, 7.25 และ 6.65 เซนต์ต่อปอนด์ หรือ 139, 160, 147 เหรียญสหรัฐตามลำดับตั้งแต่ปี 2545 – 2547 (แปลงหน่วยจากเซนต์ต่อปอนด์เป็นเหรียญสหรัฐต่อตัน โดยคูณด้วย 22.0462) และราคา LD#5 ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาจะมีราคาเฉลี่ยที่ระดับ 210, 209 และ 207 เหรียญสหรัฐ ตามลำดับตั้งแต่ปี 2545 – 2547

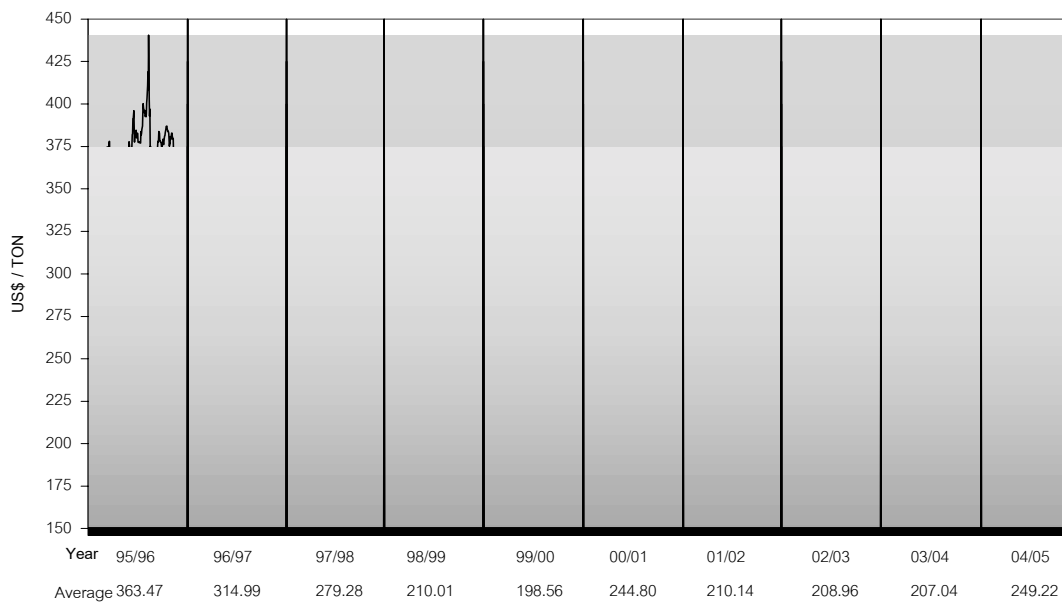
สำหรับค่าไทยพรีเมียมนั้นเกิดจากความแตกต่างในเรื่องของค่าขนส่ง เนื่องจากน้ำตาลในโซนซีกโลกตะวันออกซึ่งรวมถึงประเทศไทย และประเทศออสเตรเลีย มีปริมาณการผลิตน้อยกว่าปริมาณการบริโภค ส่วนน้ำตาลในโซนซีกโลกตะวันตกซึ่งมีทั้งประเทศบราซิล และกลุ่มประเทศ EU มีปริมาณการผลิตมากกว่าปริมาณการบริโภค ดังนั้นการที่น้ำตาลในซีกโลกตะวันตกจะนำมาขายในซีกโลกตะวันออกได้จะมีค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าขนส่งที่เพิ่มขึ้น ความแตกต่างในเรื่องค่าขนส่งนั้นเองเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้พรีเมียมหรือราคาเพิ่มแก่ผู้ผลิตน้ำตาลในไทย นอกจากเรื่องความแตกต่างในเรื่องค่าขนส่งแล้ว ในบางกรณีผู้ซื้อจะให้ค่าพรีเมียมเพิ่มแก่ผู้ผลิตน้ำตาลตามปัจจัยอื่นอีก เช่น คุณภาพน้ำตาล ค่าสี ขนาดเม็ด ภาชนะการบรรจุ และรูปแบบของการส่งออก เป็นต้น

ดังนั้นราคาน้ำตาลที่โรงงานน้ำตาลจะขายได้จะขึ้นอยู่กับราคาอ้างอิงของน้ำตาลตลาดโลกไม่ว่าจะเป็นราคาน้ำตาลในตลาด NY#11 หรือราคาน้ำตาลในตลาด LD#5 บวกกับค่าไทยพรีเมียม

NY # 11 Sugar (Sep/Aug)

LD # 5 Sugar (Sep/Aug)

ตารางแสดงรายละเอียดการขายน้ำตาลแต่ละประเภท

	ปี 2545			ปี 2546			ปี 2547		
	จำนวน (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละ	จำนวน (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละ	จำนวน (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละ
ในประเทศ									
ขาวบริสุทธิ์	65,781	756.39	35.9%	106,297	1,229.42	50.2%	77,340	899.74	48.9%
ขาว	82,164	950.66	45.1%	76,822	842.38	34.4%	69,290	777.83	42.3%
กากน้ำตาล	298,728	399.47	19.0%	339,312	379.36	15.5%	225,236	161.22	8.8%
รวม	446,673	2,106.52	38.9%	522,431	2,451.16	41.9%	371,866	1,838.79	33.8%
ต่างประเทศ									
ขาวบริสุทธิ์	2,955	35.59	1.1%	41,423	351.81	10.4%	73,560	629.55	17.5%
ขาว	172,649	1,553.90	47.0%	215,950	1,898.97	55.9%	267,520	2,253.08	62.6%
ดิบ	227,281	1,701.91	51.4%	136,090	1,046.63	30.8%	94,300	660.82	18.4%
กากน้ำตาล	4,390	8.20	0.2%	83,323	79.87	2.4%	26,395	39.52	1.1%
อื่นๆ		9.69	0.3%		18.18	0.5%		14.23	0.4%
รวม	407,275	3,309.29	61.1%	476,786	3,395.46	58.1%	461,775	3,597.20	66.2%
รวมทั้งหมด	853,948	5,415.81	100.0%	999,217	5,846.62	100.0%	833,641	5,435.99	100%

ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา บริษัทได้เพิ่มการผลิตน้ำตาลทรายขาวและน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ และลดปริมาณน้ำตาลทรายดิบลง เนื่องจากตามปกติ ราคาน้ำตาลทรายขาวและน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์จะมีราคาที่สูงกว่าราคาน้ำตาลทรายดิบมาก เมื่อเปรียบเทียบส่วนต่างระหว่างราคาน้ำตาลทรายขาวกับน้ำตาลทรายดิบ และต้นทุนในการเปลี่ยนน้ำตาลทรายดิบเป็นน้ำตาลทรายขาวแล้ว จะเห็นว่าน้ำตาลทรายขาวและน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์สร้างผลตอบแทนได้มากกว่า ดังนั้นบริษัทจึงมีนโยบายที่จะเน้นการผลิตน้ำตาลทรายขาวและน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์มากกว่าน้ำตาลทรายดิบ โดยบริษัทมีสัดส่วนน้ำตาลทรายขาวและขาวบริสุทธิ์ต่อน้ำตาลทรายดิบอยู่ที่ร้อยละ 59 ในปี 2545 ร้อยละ 76 ในปี 2546 และร้อยละ 84 ในปี 2547 อย่างไรก็ตาม นโยบายการผลิตน้ำตาลจะขึ้นอยู่กับสภาวะราคาน้ำตาลในตลาดโลก และส่วนต่างระหว่างราคาน้ำตาลทรายขาว น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์และน้ำตาลทรายดิบ ณ ขณะนั้นๆ

นอกจากนี้ บริษัทมีนโยบายชักจูงลูกค้าต่างประเทศซึ่งเป็นผู้ผลิตอาหารที่ใช้น้ำตาลเป็นส่วนประกอบจำนวนมาก (เป็นสินค้าเพื่อการส่งออก) ให้ย้ายฐานการผลิตมายังประเทศไทย ซึ่งลูกค้าจะสามารถสั่งซื้อน้ำตาลในโควตา ค. (โควตาส่งออก ซึ่งจะอิงราคาตามราคาน้ำตาลโลก) นโยบายนี้ทำให้เกิดประโยชน์กับทั้งสองฝ่าย กล่าวคือ บริษัทจะได้เงินจากการขายสูงกว่าการขายน้ำตาลในตลาดโลก ส่วนผู้ผลิตอาหารเพื่อการส่งออก จะสามารถซื้อน้ำตาลได้ที่ราคาต่ำกว่าการตั้งถิ่นฐานการผลิตในประเทศอื่น (ประเทศส่วนใหญ่จะมีกำแพงภาษีนำเข้าทำให้ราคาน้ำตาลในประเทศนั้นๆ สูง) นอกจากนี้ผู้ผลิตอาหารเพื่อการส่งออกจะประหยัดค่าขนส่งอีกด้วย ในปี 2546 บริษัทได้มีการขายน้ำตาลให้กับผู้ผลิตอาหารเพื่อการส่งออกจำนวนประมาณ 6,500 ตัน ซึ่งคิดเป็นประมาณร้อยละ 1.9 ของการส่งออกน้ำตาลทั้งหมด และในปี 2547 บริษัทได้เพิ่มสัดส่วนการขายน้ำตาลสำหรับผู้ผลิตอาหารเพื่อการส่งออกให้มากขึ้นเป็น 75,000 ตันหรือคิดเป็นร้อยละ 17.2 ของการส่งออกน้ำตาลทั้งหมด

12.2.1) การวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน

(ก) ผลการดำเนินงานปี 2547 (งบเสมือน)

	ปี 2546					ปี 2547				
	งบกำไรขาดทุน ตามงบรวมเสมือน		รายการ พิเศษ	งบกำไรขาดทุน หลังปรับปรุง		งบกำไรขาดทุน ตามงบรวมเสมือน		รายการ พิเศษ	งบกำไรขาดทุน หลังปรับปรุง	
	ล้านบาท	ร้อยละ	ล้านบาท	ล้านบาท	ร้อยละ	ล้านบาท	ร้อยละ	ล้านบาท	ล้านบาท	ร้อยละ
รายได้จากการขาย/ บริการ	5,985.10	95.59		5,985.10	95.59	5,573.47	92.80		5,573.47	94.71
รายได้รวม	6,261.39	100.00		6,261.39	100.00	6,005.94	100.00	- 121.07 ³	5,884.87	100.00
ต้นทุนขาย	4,594.04	73.37		4,594.04	73.37	4,355.83	72.53		4,355.83	74.02
กำไรขั้นต้น	1,667.35	26.63 ⁵		1,667.35	26.63 ⁵	1,650.11	27.47 ⁵		1,529.04	25.98 ⁵
ค่าใช้จ่ายในการขาย/ บริหาร	1,066.98	17.04	- 251.81 ¹	815.17	13.02	739.42	12.31	- 46.01 ⁴	693.41	11.78
กำไรก่อนดอกเบี้ยจ่าย และภาษี	600.37	9.59		852.18	13.61	910.69	15.16		835.63	14.20
ดอกเบี้ยจ่ายและภาษี	238.27	3.81	50.35 ²	288.62	4.61	206.04	3.43	- 29.66 ²	176.38	3.00
กำไรจากการ ดำเนินงานหลังภาษี	362.10	5.78		563.56	9.00	704.65	11.73		659.25	11.20
กำไรของผู้ถือหุ้นส่วน น้อย	22.60	0.36		22.60	0.36	87.81	1.46		87.81	1.49
กำไรสุทธิของบริษัท	339.50	5.42		540.96	8.64	616.84	10.27		571.44	9.71

หมายเหตุ รายการพิเศษตามข้อมูลทางการเงินของผู้สอบบัญชีมีดังนี้

- 1 เป็นขาดทุนจากการขายเงินลงทุนในบริษัท เอ็ม.ดี.เอฟ.บอร์ด จำกัด จำนวน 167.8 ล้านบาทและการตั้งสำรองหนี้สงสัยจะสูญที่สะสมมาเป็นเวลานานแต่ยังไม่เคยตัดออก จำนวน 84 ล้านบาท
- 2 เป็นผลกระทบทางภาษีจากรายการพิเศษ
- 3 เป็นกำไรจากการขายทรัพย์สินจำนวน 43.7 ล้านบาท และกำไรจากการขายเงินลงทุนทั่วไปจำนวน 77.4 ล้านบาท
- 4 เป็นการลดลงของมูลค่าที่ดินที่เกิดจากการประเมินมูลค่าที่ดินของผู้ประเมิน เนื่องจากที่ดินดังกล่าวมีท่อก๊าซและเสาไฟฟ้าแรงสูงอยู่ จำนวน 23.8 ล้านบาท มูลค่าทรัพย์สินลดลงจากการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างก่อนการขายที่ดิน จำนวน 22.2 ล้านบาท
- 5 เป็นอัตรากำไรขั้นต้นที่คำนวณจากรายได้รวม

รายได้รวม

บริษัทมีรายได้รวมหลังหักรายการพิเศษจำนวน 6,261 ล้านบาทในปี 2546 และ 5,885 ล้านบาทในปี 2547 ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

หน่วย : ล้านบาท	ปี 2545	ปี 2546	ปี 2547
รายได้จากการขายน้ำตาลและกากน้ำตาล	5,416	5,847	5,436
รายได้จากธุรกิจให้บริการ เช่นท่าเรือ คลังสินค้า และเรียลเอสเตท	127	138	137
รายได้จากการขายและบริการ	5,543	5,985	5,573
รายได้อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ	348	276	311
รายได้รวม	5,881	6,261	5885

โดยรายได้จากการขายน้ำตาลและกากน้ำตาลถือเป็นรายได้หลักของบริษัท คิดเป็นอัตราร้อยละ 90 - 94 ของรายได้รวมทั้งหมด

รายได้จากการขายน้ำตาลและกากน้ำตาล

บริษัท น้ำตาลขอนแก่น จำกัด (มหาชน)	3,286.0	ล้านบาท
บริษัท น้ำตาลท่ามะกา จำกัด	966.7	ล้านบาท
บริษัท โรงงานน้ำตาลนิวกุงไทย จำกัด	633.8	ล้านบาท
บริษัท น้ำตาลนิวกวางสุ่นหลี จำกัด	<u>549.5</u>	ล้านบาท
รวมรายได้จากการขายน้ำตาลและกากน้ำตาล	<u>5,436.0</u>	ล้านบาท

รายได้จากการขายปี 2547 มีจำนวน 5,436 ล้านบาทลดลงจาก 5,847 ล้านบาทในปี 2546 ในอัตราร้อยละ 7 ซึ่งเกิดจากปริมาณและราคาในตลาดน้ำตาลเป็นสาเหตุที่สำคัญ การลดลงของปริมาณกากน้ำตาลนั้นเป็นไปตามปริมาณอ้อยเข้าที่ลดลง ส่วนราคากากน้ำตาลนั้นในช่วงต้นปี 2547 เนื่องจากมีการคาดการณ์ว่าจำนวนอ้อยน่าจะมีมากเหมือนปี 2546 ผู้ผลิตน้ำตาลรวมทั้งบริษัทได้ขายกากน้ำตาลออกไปเป็นจำนวนมาก ทำให้ราคากากน้ำตาลปรับตัวลดลงมาก โดยในปี 2547 บริษัทมีรายได้จากการขายกากน้ำตาลรวมอยู่ที่ 201 ล้านบาท ลดลงจากปี 2546 ที่มีรายได้จากการขายกากน้ำตาลอยู่ที่ 459 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 56 ปริมาณการขายกากน้ำตาลลดลงจากปี 2546 ที่ 422,630 ตันเหลือ 251,640 ตันในปี 2547 ลดลงร้อยละ 40 และราคาขายกากน้ำตาลเฉลี่ยในปี 2546 ที่ 1,087 บาทต่อตัน ลดลงเหลือ 798 บาทต่อตันในปี 2547 ลดลงร้อยละ 27

รายได้จากการให้บริการซึ่งเป็นรายได้ที่เกิดจากธุรกิจทำเรือคลังสินค้า ธุรกิจตัวแทนนายหน้าในการส่งออกและธุรกิจของบริษัท เค.เอส.แอล.เรียลเอสเตท มีอัตราค่อนข้างคงที่คืออยู่ระดับประมาณ 137 - 138 ล้านบาท

รายได้อื่น

ในปี 2547 บริษัทมีกำไรจากการขายทรัพย์สิน 43.7 ล้านบาท (กำไรจากการขายเครื่องจักรและสินค้าของบริษัท ขอนแก่น เอ็ม.ดี.เอฟ. บอร์ด จำกัด (ปัจจุบันได้หยุดกิจการแล้ว) กำไรจากการขายรถคิปปี้และขายเศษเหล็ก) และมีกำไรจากการขายเงินลงทุนทั่วไป 77.4 ล้านบาท (เกิดจากการขายเงินลงทุนในบริษัทที่ไม่เกี่ยวข้องกับธุรกิจน้ำตาลเพื่อการปรับโครงสร้าง ซึ่งหลักๆ จะมาจากการขายเงินลงทุนของบริษัท ราชาชรามิค จำกัด) บริษัทมีรายได้อื่นหลังหักรายการพิเศษแล้วเป็นเงินจำนวน 311.3 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.7 จากปี 2546 คิดเป็นร้อยละ 5.3 ของรายได้รวม ประกอบด้วยรายได้จากการเช่า 32.3 ล้านบาท ดอกเบี้ยรับ 14.9 ล้านบาท รายได้จากการขายน้ำมันและตัดอ้อย 90.7 ล้านบาท รายได้จากหนี้สูญคืนกลับ 27.8 ล้านบาท (บริษัทจะหักค่าอ้อยบางส่วนจากชาวไร่เพื่อชำระหนี้ที่เดิมชาวไร่เคยติดไว้ ซึ่งเป็นรายการที่บริษัทได้ตั้งสำรองเป็นหนี้สูญไปแล้ว) และรายการค่ารักษาเสถียรภาพ ค่าอ้อย และเงินช่วยเหลือคืนกลับ 45.3 ล้านบาท นอกจากนี้ ยังมีรายได้จากการขายไฟฟ้าที่เหลือใช้ให้กับ กฟผ แบบ non-firm 2.1 ล้านบาท ซึ่งเริ่มในปี 2547 เป็นปีแรก และรายได้จากการขายไฟฟ้างดงอ้อยเข้ามาไม่เต็มที่ เนื่องจากบริษัททยอย 3 บริษัทที่ผลิตน้ำตาลต้องรอการอนุมัติการรับซื้อไฟฟ้าจาก กฟผ ทำให้บริษัททยอยเริ่มขายไฟฟ้าได้เพียงช่วงหลังของการละลายน้ำตาลเท่านั้น ซึ่งในขณะนั้นบริษัทเองยังไม่ได้ขออนุมัติจาก กฟผ จึงยังไม่เริ่มขายไฟฟ้า ปัจจุบัน บริษัทได้รับการอนุมัติการรับซื้อไฟฟ้าจาก กฟผ แล้วและจะเริ่มรับรายได้จากการขายไฟฟ้าแบบ non-firm เข้ามาเต็มที่ในปี 2548 (ดูรายละเอียดได้จาก ส่วน 2 หน้า 58 โครงการในอนาคต)

ต้นทุนขาย

ต้นทุนขายสินค้าและบริการของบริษัทจะอยู่ประมาณร้อยละ 72 - 74 ของรายได้รวม โดยเป็นต้นทุนวัตถุดิบในการผลิตน้ำตาลซึ่งได้แก่ ค่าอ้อย ค่าสารเคมี ค่ากระสอบ และอื่น ๆ จะมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 75 - 82 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด โดยต้นทุนค่าอ้อยจะเป็นไปตามระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลที่แบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างชาวไร่และโรงงานน้ำตาล 70:30 ดังนั้น ราคาน้ำตาลโลกที่ลดลงจะสะท้อนมาที่ต้นทุนค่าอ้อยที่ลดลงเช่นกัน ดังนั้นสัดส่วนค่าอ้อยต่อรายได้จะไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง โดยราคาอ้อยจะมี 2 ราคา ได้แก่ ราคาอ้อยเบื้องต้นและราคาอ้อยขั้นสุดท้าย ตอนต้นฤดูกาลผลิตสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลจะคำนวณตามเงื่อนไขและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการประมาณการประกาศราคาอ้อยเป็นราคาอ้อยเบื้องต้น โรงงานน้ำตาลทุกโรงงานจะผูกพันที่จะจ่ายค่าอ้อยตามราคาอ้อยที่ประกาศ และในช่วงเวลาปิดงวดบัญชีประมาณเดือนตุลาคม ทางสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลจะคำนวณราคาอ้อยใหม่ตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น และประกาศเป็นราคาอ้อยเบื้องต้นท้าย โดยถ้าราคาอ้อยเบื้องต้นท้ายสูงกว่าราคาอ้อยเบื้องต้น

โรงงานน้ำตาลจะต้องจ่ายส่วนต่างให้แก่ชาวไร่ในส่วนที่เพิ่มขึ้น แต่ถ้าวราคาร้อยเอื้องสุดท้ายต่ำกว่าวราคาร้อยเอื้องต้น กองทุนอ้อยและน้ำตาลจะต้องชำระส่วนต่างคืนโรงงานน้ำตาล อย่างไรก็ตามในบางปีที่มีข้อถกเถียงมากในเรื่องของความ สมเหตุสมผลของข้อมูล ทำให้ไม่สามารถประกาศค่าอ้อยเอื้องสุดท้ายได้ทันบริษัทปีงบประมาณ 2547 บริษัทจะบันทึกต้นทุนการผลิตตามค่าอ้อยที่ฝ่ายบริหารของบริษัททำการประมาณการขึ้น ซึ่งจะอิงกับข้อมูลประมาณการภายในของสำนักงาน คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาล เพื่อให้ต้นทุนการผลิตในส่วนของค่าอ้อยสะท้อนต้นทุนค่าอ้อยที่ใกล้เคียงกับค่าอ้อยขั้นสุดท้ายเท่าที่จะทำได้

บริษัทมีต้นทุนขาย 4,594 ล้านบาทในปี 2546 คิดเป็นร้อยละ 73.4 ของรายได้ และ 4,356 ล้านบาทในปี 2547 คิดเป็นร้อยละ 74.0 ของรายได้ โดยเป็นต้นทุนขายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจน้ำตาล 4,541 ล้านบาทในปี 2546 และ 4,295 ล้านบาทในปี 2547 คิดเป็นอัตราร้อยละ 98.5 ของต้นทุนขายทั้งหมด

หากเปรียบเทียบต้นทุนแต่ละชนิดกับรายได้จากการขายน้ำตาลและกากน้ำตาล จะพบว่าสัดส่วนของต้นทุนแต่ละชนิดมีสัดส่วนดังต่อไปนี้

ต้นทุนขายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจน้ำตาล	ปี 2546		ปี 2547	
	(ล้านบาท)	สัดส่วนต่อยอดขาย	(ล้านบาท)	สัดส่วนต่อยอดขาย
วัตถุดิบ	3,720	63.6%	3,330	61.3%
ค่าแรง	291	5.0%	312	5.7%
ค่าใช้จ่ายในการผลิต	388	6.6%	558	10.3%
ค่าเสื่อม	142	2.4%	96	1.8%
รวม	4,541	77.7%	4,296	79.0%

จะเห็นว่าต้นทุนวัตถุดิบต่อรายได้ปรับตัวลดลงเล็กน้อย ซึ่งมีผลจากอุตสาหกรรมนี้อยู่ภายใต้ระบบ 70/30 จึงเปลี่ยนแปลงไม่มาก และในปี 2547 บริษัทได้พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทำให้บริษัทสามารถนำอ้อยมาชนิดให้เป็น น้ำตาลได้มากขึ้น ต้นทุนค่าแรงต่อรายได้จะอยู่ในระดับใกล้เคียงกันแม้จำนวนผลผลิตต่างกันในแต่ละปี เนื่องจากบริษัทจะ จ้างแรงงานประจำเพียงส่วนเดียว ที่เหลือจะจ้างแรงงานรายวันซึ่งจำนวนแรงงานจะขึ้นอยู่กับจำนวนอ้อยที่เข้าหีบ ค่าใช้จ่าย ในการผลิตที่เพิ่มขึ้นนั้นเกิดจากในปี 2547 มีการซ่อมแซมใหญ่ทำให้ค่าใช้จ่ายซ่อมแซมที่เพิ่มขึ้นจาก 234 ล้านบาทในปี 2546 เป็น 373 ล้านบาทในปี 2547 เนื่องจากบริษัทได้มีการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตครั้งใหญ่ให้ดีขึ้น ซึ่งบริษัท ไม่สามารถกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนว่าจะมีการซ่อมแซมใหญ่อีกเมื่อไหร่ สำหรับค่าเสื่อมราคาที่ลดลงเนื่องจากในช่วงปี 2547 มีการประเมินราคาทรัพย์สินและอายุการใช้งานใหม่ ทำให้เกิดการปรับเกณฑ์การคำนวณค่าเสื่อมใหม่

อัตรากำไรขั้นต้น

อัตรากำไรขั้นต้นปี 2547 อยู่ที่ร้อยละ 26 ลดลงจากร้อยละ 26.6 ในปี 2546 (คิดจากกำไรขั้นต้นหารด้วย รายได้รวม เนื่องจากต้นทุนขายรวมต้นทุนขายของรายได้อื่นๆ ด้วย) มีผลมาจากการซ่อมแซมใหญ่ในโรงงาน ซึ่งเกิดขึ้น เฉพาะปี 2547 ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า อัตรากำไรขั้นต้นของบริษัทจะค่อนข้างคงที่ เนื่องจากต้นทุนหลัก อันได้แก่ ต้นทุนค่าอ้อย คิดเป็นร้อยละ 75-80 ของต้นทุนธุรกิจน้ำตาลจะแปรผันไปตามรายได้จากการขายน้ำตาลและกากน้ำตาลตามระบบการ แบ่งปันผลประโยชน์ 70:30

ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร

ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร เพิ่มขึ้นจาก 887 ล้านบาทในปี 2545 เป็น 1,067 ล้านบาทในปี 2546 เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 20 แต่ในปี 2547 ลดลงในอัตราร้อยละ 31 เหลือค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารอยู่ที่ 739 ล้าน บาท โดยในปี 2545 ในค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร จำนวน 887 ล้านบาท มีขาดทุนจากการลงทุนรวมอยู่ด้วย 168.8 ล้านบาท ซึ่งเป็นเงินลงทุนในบริษัท ขอนแก่น เอ็ม.ดี.เอฟ. บอร์ด จำกัด ประกอบธุรกิจผลิต ไม้เอ็ม.ดี.เอฟ. และ บานประตู (ปัจจุบันได้หยุดกิจการแล้ว) และเช่นเดียวกัน ในปี 2546 ซึ่งมีค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารจำนวน 1,067 ล้านบาท บริษัทมีขาดทุนจากการลงทุนในบริษัท ขอนแก่น เอ็ม.ดี.เอฟ. บอร์ด จำกัดอยู่ 167.8 ล้านบาท และมีการ เปลี่ยนนโยบายการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ ทำให้เกิดการตั้งหนี้สงสัยจะสูญที่สะสมมาเป็นเวลานานแต่ยังไม่เคยตัดออก

จำนวน 84 ล้านบาท ส่งผลให้บริษัทมีค่าใช้จ่ายซึ่งเป็นรายการพิเศษเพิ่มขึ้นอีก 252 ล้านบาท ส่วนในปี 2547 มีการตัดจ่ายที่เป็นรายการพิเศษในเรื่องของการตัดจ่ายของสินทรัพย์อีกประมาณ 46 ล้านบาท ซึ่งเกิดจากการลดลงของมูลค่าที่ดินที่เกิดจากการประเมินมูลค่าที่ดินของผู้ประเมิน เนื่องจากที่ดินดังกล่าวมีท่อก๊าซและเสาไฟฟ้าแรงสูงอยู่ จำนวน 23.8 ล้านบาท และการลดลงของมูลค่าทรัพย์สินจากการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างก่อนการขายที่ดิน จำนวน 22.2 ล้านบาท

ในปี 2546 บริษัทมีค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารหลังหักรายการพิเศษแล้ว 815 ล้านบาท โดยประกอบด้วยค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารเกี่ยวกับธุรกิจน้ำตาล 774 ล้านบาท และธุรกิจอื่น 41 ล้านบาท ในยอดค่าใช้จ่าย 774 ล้านบาทนี้เกิดจากค่าใช้จ่ายที่เป็นเงินส่งให้กองทุน 125 ล้านบาท ค่าใช้จ่ายในการขาย 454 ล้านบาท เช่น ค่าขนส่ง ค่าตู้คอนเทนเนอร์ ค่าคลังสินค้า เป็นต้น และค่าใช้จ่ายในการบริหาร 196 ล้านบาท เช่น เงินเดือน และค่าเสื่อม เป็นต้น สำหรับปี 2547 นั้น บริษัทมีค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารหลังหักรายการพิเศษแล้ว 693 ล้านบาท โดยประกอบด้วยค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารเกี่ยวกับธุรกิจน้ำตาล 636 ล้านบาท และธุรกิจอื่น 58 ล้านบาท ในยอดค่าใช้จ่าย 636 ล้านบาทนี้เกิดจากค่าใช้จ่ายที่เป็นเงินส่งให้กองทุน 105 ล้านบาท ค่าใช้จ่ายในการขาย 352 ล้านบาท และค่าใช้จ่ายในการบริหาร 179 ล้านบาท (ในปี 2546 ประมาณการค่าอ้อยขั้นสุดท้ายและค่าอ้อยขั้นสุดท้ายต่างกันประมาณ 10 ล้านบาท ทำให้บริษัทต้องบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารเพิ่มขึ้น 10 ล้านบาทในปี 2547 และในปีต่อไป บริษัทคาดว่าประมาณการค่าอ้อยขั้นสุดท้ายและค่าอ้อยขั้นสุดท้ายที่ประกาศออกมาจะอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกันที่สุด) ดังนั้นสาเหตุหลักที่ทำให้บริษัทมีค่าใช้จ่ายในการขายลดลงเกิดมาจาก ค่าขนส่งที่ลดลง (ในช่วงปี 2546 มีอ้อยเข้าหีบทั่วประเทศเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดภาวะขาดแคลนรถขนส่งสำหรับขนส่งน้ำตาล และกากน้ำตาล ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายในการขนส่งสูงขึ้น ส่วนในปี 2547 บริษัทมีค่าใช้จ่ายในการขายลดลง เนื่องจากค่าขนส่งเข้าสู่ภาวะปกติ) และมีค่าใช้จ่ายในการบริหารที่ลดลง ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการปรับโครงสร้างขององค์กรให้อยู่ภายใต้องค์กรเดียวกัน เกิดการลดค่าใช้จ่าย

กำไร

บริษัทมีกำไรหลังการปรับปรุงรายการพิเศษจำนวน 571.4 ล้านบาทในปี 2547 เพิ่มขึ้นจาก 541 ล้านบาท ในปี 2546 คิดเป็นอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.6 จาก 541.1 ล้านบาทในปี 2546 อัตรากำไรหลังการปรับปรุงรายการพิเศษอยู่ที่ร้อยละ 9.7 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 8.6 ในปี 2546 กำไรที่เพิ่มขึ้นในปี 2547 มีผลมาจากค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารที่ปรับตัวลดลง ดอกเบี้ยจ่ายที่ปรับตัวลดลงจากหนี้สินของบริษัทที่ลดลงเป็นหลัก ดอกเบี้ยจ่ายลดลงอย่างต่อเนื่องจาก 82.1 ล้านบาทในปี 2545 เป็น 64.6 ล้านบาทในปี 2546 และ 38.6 ล้านบาทในปี 2547 เนื่องจากภาระเงินกู้ยืมที่ระยะสั้นและระยะยาวลดลงอย่างต่อเนื่อง จาก 1,312.6 ล้านบาทในปี 2545 เป็น 1,222.0 ล้านบาท ในปี 2546 และ 776.3 ล้านบาทในปี 2547

หากดูกำไรสุทธิ 617 ล้านบาทในงบเสมือนและกำไรสุทธิที่ 593 ล้านบาทในงบตรวจสอบ ผลต่างระหว่างงบทั้ง 2 ได้แก่ กำไรสุทธิของบริษัทย่อยก่อนการซื้อหุ้น 23.7 ล้านบาท ซึ่งหมายถึงหากบริษัทเข้าถือหุ้นบริษัทย่อยตั้งแต่นั้นปี จะมีกำไรเพิ่มขึ้นอีก 23.7 ล้านบาทนั่นเอง

อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น

บริษัทมีอัตราส่วนผลตอบแทนผู้ถือหุ้นเท่ากับร้อยละ 14.42 ในปี 2547 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5.42 ในปี 2546 และมีอัตราส่วนผลตอบแทนต่อทรัพย์สินรวมเท่ากับร้อยละ 9.0 ในปี 2547 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 6 ในปี 2546 ทั้งนี้เนื่องจากกำไรสุทธิปรับตัวเพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัวในปี 2547 สำหรับผลการดำเนินงานปี 2547 บริษัทจ่ายเงินปันผลจำนวน 635.2 ล้านบาท คิดเป็นอัตรการจ่ายปันผลร้อยละ 107.1 ของกำไรสุทธิ (คิดจากงบตรวจสอบ) เปรียบเทียบกับปี 2546 บริษัทมีการจ่ายเงินปันผลระหว่างกาลจำนวน 180 ล้านบาท หรือคิดเป็นอัตรการจ่ายปันผลร้อยละ 87.5 ของกำไรสุทธิ (คิดจากงบตรวจสอบ) เนื่องจากบริษัทได้ดำเนินธุรกิจน้ำตาลมานาน รายได้และกระแสเงินสดจากการดำเนินงานเข้ามาอย่างต่อเนื่อง สำหรับธุรกิจน้ำตาล บริษัทไม่มีความจำเป็นที่จะต้องลงทุนเพิ่มมากมาย มีเพียงค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาเครื่องจักรเท่านั้น ทำให้บริษัทสามารถจ่ายเงินปันผลในอัตรที่สูงกว่าได้ โดยบริษัทมีนโยบายการจ่ายเงินปันผลไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50

12.2.2) ฐานะทางการเงิน
ผลกระทบจากการปรับโครงสร้างของกลุ่มบริษัท

รายการ (หน่วย : ล้านบาท)	งบรวม	งบรวมเสมือน
	ปี 2546	ปี 2546
เงินสดและเงินฝากธนาคาร	61.33	124.81
ลูกหนี้การค้าสุทธิ	261.70	207.59
ลูกหนี้ชาวไร่สุทธิ	17.65	85.70
สินค้าคงเหลือ	535.94	871.34
เงินให้กู้ยืมระยะสั้นแก่ชาวไร่	26.19	286.38
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	1,384.92	2,181.69
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์-สุทธิ	1,502.25	2,938.00
รวมสินทรัพย์	3,408.30	5,748.81
เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมระยะสั้น	530.53	1,193.39
เจ้าหนี้การค้า	400.12	376.14
รวมหนี้สินหมุนเวียน	1,203.61	2,079.84
เงินกู้ยืมระยะยาว	-	28.64
รวมหนี้สิน	1,219.24	2,124.14
รวมส่วนของผู้ถือหุ้น	1,958.82	3,244.65
ส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย	230.24	380.02

หมายเหตุ ตารางนี้ยกมาเฉพาะบางรายการในงบการเงิน

เพื่อให้เห็นผลกระทบจากการปรับโครงสร้างของกลุ่มบริษัท บริษัทจึงได้ทำการวิเคราะห์จากงบการเงินรวมตรวจสอบ และงบการเงินรวมเสมือนในปี 2546 ซึ่งเป็นช่วงเวลาก่อนการปรับโครงสร้างและเป็นเวลาที่ใกล้เคียงกับเวลาการปรับโครงสร้าง ซึ่งตัวเลขที่นำมาถือว่าสามารถสะท้อนให้เห็นผลกระทบดังกล่าวได้ โดยงบรวมปี 2546 นั้นเป็นงบที่รวมงบของบริษัทและบริษัท ไทยซูการ์ เทอร์มิเนล จำกัด (มหาชน) ในขณะที่ งบการเงินรวมเสมือนปี 2546 นั้นจะรวมงบของบริษัทน้ำตาลอีก 3 แห่ง โดยบริษัทเข้าถือหุ้นตามอัตราส่วนดังต่อไปนี้

	อัตราร้อยละของการถือหุ้น	
	งบรวม	งบรวมเสมือน
บริษัท ไทยซูการ์ เทอร์มิเนล จำกัด (มหาชน)	23.68	23.82
บริษัท น้ำตาลท่ามะกา จำกัด	-	88.82
บริษัท โรงงานน้ำตาลนิวกุงไทย จำกัด	-	91.06
บริษัท น้ำตาลนิวกวางสุ่นหลี จำกัด	-	96.85

เปรียบเทียบกับงบรวมเสมือนและงบรวมตรวจสอบแล้ว จะเห็นได้ว่าการเข้าถือหุ้นในบริษัทน้ำตาลอีก 3 แห่ง สินทรัพย์ของบริษัทเพิ่มขึ้นจาก 3,408 ล้านบาทเป็น 5,749 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 2,340 ล้านบาท ส่วนของสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้นมากได้แก่ ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ซึ่งเพิ่มขึ้น 1,436 ล้านบาท และมีสินค้าคงเหลือเพิ่มขึ้น 335 ล้านบาท หากเปรียบเทียบลูกหนี้ชาวไร่และเงินให้กู้ยืมระยะสั้นแก่ชาวไร่ จะเห็นได้ว่า ลูกหนี้ชาวไร่ในงบรวมตรวจสอบคิดเป็นร้อยละ 21 ของลูกหนี้ชาวไร่ในงบรวมเสมือน และเงินให้กู้ยืมระยะสั้นแก่ชาวไร่ในงบรวมตรวจสอบคิดเป็นเพียงร้อยละ 9 ของงบรวมเสมือน นั้นแสดงให้เห็นว่าบริษัทน้ำตาลอีก 3 แห่งนั้นมีการปลดปล่อยเกี่ยวข้องและการซื้อลดเช็คจากชาวไร่มากกว่าบริษัทค่อนข้างมาก

ในส่วนของหนี้สินนั้น จะเห็นได้ว่าเมื่อรวมกับบริษัทน้ำตาลอีก 3 แห่งแล้ว งบการเงินรวมของบริษัทมีหนี้สินเพิ่มขึ้น 905 ล้านบาท ซึ่งส่วนที่เพิ่มขึ้นเป็นเงินกู้ยืมอยู่ 692 ล้านบาท ที่เหลือเป็นรายการหนี้สินปกติอื่นๆ ก็เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน แม้หนี้สินจะเพิ่มขึ้นมาก อัตราหนี้สินต่อทุนของบริษัทและบริษัทย่อยก็ยังคงอยู่ในระดับที่ต่ำมาก และจากการเข้าถือหุ้นใน 3 บริษัท มีผลให้ส่วนของผู้ถือหุ้นปรับตัวเพิ่มขึ้น 1,286 ล้านบาท

สินทรัพย์

ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2547 (งวดปี 2547) บริษัทมีสินทรัพย์รวม 7,957.2 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 38.4 จาก 5,748.8 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2546 สินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้นเป็นหลักมาจากรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ซึ่งเพิ่มขึ้น 2,607.5 ล้านบาท เนื่องจากส่วนใหญ่มีผลมาจากบริษัทและบริษัทย่อย (บริษัท ไทยซูการ์เทอร์มินัล จำกัด (มหาชน) และบริษัทน้ำตาล 3 แห่ง) มีการประเมินมูลค่าทรัพย์สินเพิ่มขึ้น 1,376 ล้านบาท นอกจากนี้บริษัทได้ก่อตั้งบริษัท ขอนแก่น แอลกอฮอล์ จำกัด ซึ่งได้เริ่มก่อสร้างแล้ว และส่วนหนึ่งมาจากความแตกต่างของการจับทำงบประมาณปี 2546 และปี 2547 คือในปี 2546 ไม่ได้รวมบริษัท เค. เอส. แอล. เอ็กซ์พอร์ตเทรดดิ้ง จำกัด และบริษัท เค.เอส.แอล. เรียวเอสเทต จำกัด ซึ่งมีทรัพย์สินในงบปี 2547 เท่ากับ 130.12 ล้านบาท และ 75.4 ล้านบาท

สินทรัพย์หลักของบริษัท ได้แก่ ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ซึ่งส่วนประกอบหลักได้แก่ ที่ดิน โรงงานน้ำตาล 4 แห่ง ทำเทียบเรือ คลังสินค้าและสำนักงานของบริษัทและบริษัทย่อย ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2547 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์สุทธิ เท่ากับ 5,545.5 ล้านบาท คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 70.0 ของสินทรัพย์รวม สินค้าคงเหลือเท่ากับ 652.9 ล้านบาท คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 8.2 ของสินทรัพย์รวม ลูกหนี้การค้า จำนวน 136.9 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.7 ของสินทรัพย์รวม ลูกหนี้ชาวไร่ และเงินให้กู้ยืมแก่ชาวไร่ จำนวน 403.2 ล้านบาท รวมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.1 ของสินทรัพย์รวม ซึ่งเป็นไปตามลักษณะของธุรกิจ ทั้งนี้ เงินให้กู้ยืมแก่ชาวไร่ เป็นการให้การสนับสนุนทางการเงินแก่ชาวไร่ เพื่อให้ชาวไร่ใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการปลูกอ้อย และเป็นเหมือนสัญญาผูกมัดให้ชาวไร่นำอ้อยที่ปลูกได้มาป้อนให้กับโรงงาน

ทั้งนี้ สินทรัพย์ของบริษัท ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2547 ประกอบด้วยสินทรัพย์หมุนเวียน 2,063.78 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 25.9 ของสินทรัพย์รวม และสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน 5,893.4 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 74.1 ของสินทรัพย์รวม นอกเหนือรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์แล้ว ยังมีทรัพย์สินที่ไม่ได้ใช้ดำเนินงานอีกจำนวน 159.2 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.0 ของสินทรัพย์รวม และเงินลงทุนระยะยาว 127.6 ล้านบาท แบ่งเป็นเงินลงทุนซึ่งบันทึกบัญชีตามวิธีส่วนได้เสีย 48.7 ล้านบาทและเงินลงทุนระยะยาวอื่น 78.9 ล้านบาท

ลูกหนี้การค้า

บริษัทมีลูกหนี้การค้าสุทธิ (รวมลูกหนี้การค้าและตัวเงินรับ-บริษัทย่อยและบริษัทที่เกี่ยวข้อง) ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2547 ทั้งสิ้น 136.9 ล้านบาท ลดลง 64.0 ล้านบาทหรือลดลงอัตราร้อยละ 34.1 จากงวดปีบัญชี 2546 ที่มีจำนวนทั้งสิ้น 207.59 ล้านบาท ซึ่งเป็นไปตามยอดขายของบริษัทที่ลดลงในปี 2547 บริษัทมีการให้เครดิตการค้าประมาณ 7 ถึง 14 วันสำหรับการขายในประเทศ และระยะเวลาในการเก็บเงินจากการขายต่างประเทศประมาณ 20 วัน ซึ่งเมื่อพิจารณาระยะเวลาเก็บหนี้ในปี 2547 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 11.1 วัน พบว่ามีระยะเวลาหนี้เฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.2 วัน จากงวดปี 2546 ที่มีระยะเวลาเก็บหนี้เฉลี่ย 9.9 วัน

สำหรับลูกหนี้การค้าและตัวเงินรับ-บริษัทย่อยและบริษัทที่เกี่ยวข้องในปี 2547 ปรับตัวลดลงจาก 9.1 ล้านบาท ในปี 2546 เหลือเพียง 2.4 ล้านบาท เกิดจากการที่บริษัทกำหนดนโยบายใหม่ในการเร่งรัดให้การทำการค้าระหว่างบริษัทและบริษัทย่อยมีการชำระรายการกันให้เสร็จสิ้นภายในปีนั้นๆ

สำหรับเรื่องหนี้สูญจากลูกหนี้การค้าหนี้ นั้น กล่าวได้ว่าบริษัทไม่มีปัญหาเรื่องหนี้สูญ เนื่องจากในการขายน้ำตาลในประเทศ บริษัทจะให้เครดิตการค้าประมาณ 7 - 14 วัน ในการส่งออกน้ำตาลบริษัทจะขายเป็นเงินสด หรือขายให้กับผู้ซื้อรายใหญ่เท่านั้น และในการขายกากน้ำตาลในประเทศ บริษัทจะเรียกเก็บเงินก่อนการส่งสินค้า ซึ่งเป็นธรรมเนียมปฏิบัติในอุตสาหกรรม กอปรกับลูกค้าในประเทศของบริษัทเป็นลูกค้าอุตสาหกรรมเป็นหลักและค้าขายกันมาเป็นเวลานาน จะเห็นได้ว่าในจำนวนลูกหนี้การค้าทั้งสิ้น 136.9 ล้านบาท เป็นลูกหนี้เกินกำหนดชำระมากกว่า 30 วัน แต่ไม่เกิน 60 วันอยู่ 300,068 บาท และเป็นลูกหนี้เกินกำหนดชำระมากกว่า 90 วันอยู่ 16,560 บาทเท่านั้น

ลูกหนี้ข้าวไร่

ลูกหนี้ข้าวไร่ ได้แก่ เงินค่าเกี่ยวที่บริษัทปล่อยให้กับข้าวไร่ ซึ่งเป็นเสมือนการจองอ้อยจากข้าวไร่ บริษัทมีลูกหนี้ข้าวไร่สุทธิ ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2547 ทั้งสิ้น 106.7 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้น 21 ล้านบาทหรือเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 24.5 จากปี 2546 โดยสาเหตุเนื่องมาจากในฤดูการผลิตปี 2546/2547 เกิดความแห้งแล้งทำให้ผลผลิตอ้อยของข้าวไร่มีจำนวนน้อยลง หากพิจารณาแบ่งเป็นรายบริษัทจะเห็นว่าลูกหนี้ข้าวไร่ของบริษัทมีจำนวนน้อยเพียง 20.3 ล้านบาท เท่านั้น หรือคิดเป็นร้อยละ 13.7 ของจำนวนลูกหนี้ข้าวไร่ก่อนการหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญทั้งหมดจำนวน 148.7 ล้านบาท ลูกหนี้ข้าวไร่ที่เหลือเป็นของบริษัทย่อยซึ่งมีระบบการปล่อยค่าเกี่ยวไม่ตีมากนักเทียบกับของบริษัท ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากการที่ข้าวไร่แจ้งที่ดินทับซ้อนกัน ทำให้บริษัทปล่อยเกี่ยวเกินจำนวนอ้อยที่ควรจะได้ ทั้งนี้ บริษัทมีการจัดระบบการปล่อยค่าเกี่ยวที่ดี เช่น การนำระบบ GPS เข้ามาช่วย และมีการวางรากฐานมายาวนานในการสนับสนุนให้ข้าวไร่ของบริษัทมีฐานะการเงินที่ดีขึ้นด้วย ซึ่งหลังจากที่บริษัทเข้าถือหุ้นในบริษัทย่อยทั้ง 3 บริษัท บริษัทจะนำระบบต่างๆ ที่ใช้ได้ผลดีจะใช้ปฏิบัติกับบริษัทย่อย ซึ่งจะช่วยให้ระบบการปล่อยเกี่ยวของบริษัทย่อยดีขึ้น และช่วยลดจำนวนลูกหนี้ข้าวไร่ลง

หนี้สงสัยจะสูญของลูกหนี้ข้าวไร่ จะเกิดขึ้นจากการที่ข้าวไร่ไม่สามารถส่งอ้อยให้บริษัทในช่วงเปิดหีบตามที่ตกลงกันไว้ เนื่องจากตามลักษณะของอุตสาหกรรม บริษัทจะเปิดหีบอ้อยได้ปีละครั้ง ดังนั้นหากข้าวไร่ไม่สามารถส่งมอบอ้อยให้บริษัทในปีนี้ได้ ก็จะต้องเป็นลูกหนี้ข้าวไร่ ต้องรอให้ข้าวไร่ส่งอ้อยในปีถัดไป บริษัทมีนโยบายในการตั้งสำรองหนี้สงสัยจะสูญเต็มจำนวนเมื่อมียอดหนี้ค้าง 2 ปีขึ้นไปและบริษัทพิจารณาแล้วเห็นว่าลูกหนี้รายนั้นมีความสามารถในการชำระหนี้ต่ำ ซึ่งบริษัทพิจารณาแล้วเห็นว่านโยบายการตั้งสำรองที่เหมาะสม จากจำนวนลูกหนี้ข้าวไร่ก่อนการหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญทั้งหมดจำนวน 148.7 ล้านบาท บริษัทและบริษัทย่อยมีการหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญจำนวน 47 ล้านบาท (โดยได้มีการตั้งสำรองหนี้สงสัยจะสูญสุทธิในปี 2547 เพียง 2.6 ล้านบาท) นอกจากนี้ ในปี 2547 บริษัทและบริษัทย่อย 3 แห่ง ได้ตัดจำหน่ายลูกหนี้ข้าวไร่ที่คาดว่าจะไม่ได้รับชำระหนี้แน่นอนแล้วจากบัญชีจำนวน 158.7 ล้านบาท ซึ่งทั้งจำนวนนี้ได้ตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญแล้วตั้งแต่ปี 2546 จึงไม่มีผลกระทบต่องบกำไรขาดทุนของบริษัท อย่างไรก็ตาม หากดูในงบการเงิน จะเห็นว่าบริษัทยังมีลูกหนี้ค่าอ้อยในปีก่อนปี 2542/2543 จำนวน 28.7 ล้านบาท ซึ่งไม่ได้ตัดจำหน่ายจากลูกหนี้ข้าวไร่เนื่องจากในปัจจุบันข้าวไร่ดังกล่าวยังสามารถส่งอ้อยให้กับบริษัทและทยอยตัดค่าอ้อยชำระหนี้คงค้างได้

สินค้าคงเหลือ

บริษัทมีสินค้าคงเหลือสุทธิ ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2547 ทั้งสิ้น 652.9 ล้านบาท ลดลงจากสิ้นงวดบัญชีปี 2546 เป็นจำนวน 871.3 ล้านบาทหรือคิดเป็นอัตราราลดลงร้อยละ 25 ซึ่งสอดคล้องกับจำนวนลดลงของน้ำตาลที่ผลิตได้ ซึ่งมีผลให้บริษัทมีระยะเวลาขายสินค้าเฉลี่ย 63 วันในปี 2547 เพิ่มขึ้น 8.2 วัน จากระยะเวลาขายสินค้าเฉลี่ยในงวดปีบัญชี 2546 ที่ 54.8 วัน บริษัทมีการผลิตเพียงช่วงเดียวใน 1 ปีระหว่างประมาณเดือนพฤศจิกายนไปจนถึงประมาณเดือนเมษายน เมื่อเริ่มผลิตก็จะเริ่มมีผลผลิตออกมามาก ในช่วงไตรมาส 2 (เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน) บริษัทจะมียอดสินค้าคงเหลือสูงที่สุด สินค้าเหล่านี้จะถูกทยอยขายในระหว่างปี และในช่วงสิ้นปีบัญชี (เดือนตุลาคม) จะเป็นช่วงที่มีสินค้าคงเหลือต่ำที่สุด เนื่องจากสินค้าให้ถูกขายไปเป็นส่วนใหญ่

เงินให้กู้ยืมระยะสั้นแก่บริษัทร่วม บุคคลและบริษัทที่เกี่ยวข้อง

เงินให้กู้ยืมระยะสั้นแก่บริษัทร่วมนี้เป็นเงินที่บริษัท เค.เอส.แอล. เอ็กซ์พอร์ตเทรดดิ้ง จำกัดให้กู้แก่ บริษัท ประจวบอุตสาหกรรม จำกัด จำนวน 122 ล้านบาท โดยคิดอัตราดอกเบี้ยระหว่างกันร้อยละ 2.5 - 5.0 ซึ่งเป็นลักษณะปกติของธุรกิจ กล่าวคือ บริษัท เค.เอส.แอล. เอ็กซ์พอร์ตเทรดดิ้ง จำกัดเป็นผู้ส่งออกน้ำตาลให้กับโรงงานที่เป็นสมาชิก และมีน้ำตาลที่ใช้ส่งออกนำไปค้าประกันกับสถาบันการเงินเพื่อขอแพ็คเกจเครดิต บริษัทส่งออกจะนำเงินนั้นไปปล่อยกู้ให้กับสมาชิกที่เป็นเจ้าของน้ำตาลในอัตราดอกเบี้ยที่เท่ากับที่สถาบันการเงินคิดกับบริษัท ในส่วนนี้บริษัท เค.เอส.แอล. เอ็กซ์พอร์ตเทรดดิ้ง จำกัดจะทำสัญญาเงินกู้ร่วมกับบริษัท ประจวบอุตสาหกรรม จำกัด ซึ่งหากบริษัท ประจวบอุตสาหกรรม จำกัด ไม่ชำระเงินกับสถาบันการเงิน ภาระหนี้สินนี้จะตกเป็นของบริษัท เค.เอส.แอล. เอ็กซ์พอร์ตเทรดดิ้ง จำกัด ในปัจจุบันเงินกู้ส่วนนี้ได้ตกลงกับทางสถาบันการเงินเพื่อผ่อนชำระเป็นงวดๆ ไป ซึ่งบริษัท ประจวบอุตสาหกรรม จำกัด สามารถผ่อนชำระด้วยดีตลอดมา ส่วนที่เหลือเป็นเงินที่บริษัทให้ที่ปรึกษาของบริษัทกู้ จำนวนยอดคงค้างเท่ากับ 338,470 บาท ซึ่งคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 6.5 ต่อปี โดยมีที่ดินเป็นหลักทรัพย์ค้ำประกัน

ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2547 บริษัทมีที่ดิน อาคารและอุปกรณ์สุทธิ 5,545.5 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 2607.5 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 88.7 จาก 2,938.0 ล้านบาท ณ สิ้นปี 2546 (งบเสมือนปี 2546 ไม่ได้รวมงบของบริษัท เค.เอส.แอล. เรียลเอสเตท จำกัดและบริษัท เค.เอส.แอล.เอ็กซ์พอร์ตเทรดดิ้ง จำกัด ซึ่งมีทรัพย์สินรวมประมาณ 205 ล้านบาท) เนื่องจากบริษัทและบริษัทย่อยได้มีการประเมินมูลค่าสินทรัพย์เพิ่มขึ้น 1,376 ล้านบาท กอปรกับบริษัทได้เริ่มก่อสร้างโครงการเอทานอลและได้ลงทุนในปี 2547 จำนวน 47.2 ล้านบาท สำหรับการลงทุนในส่วนของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ในปี 2547 นั้น บริษัทได้ซื้อที่ดินเพื่อสร้างคลังสินค้า ที่ดินที่เตรียมสำหรับสร้างโรงงานปุ๋ยและอื่นๆ ประมาณ 40 ล้านบาท มีการลงทุนในส่วนของโรงงานประมาณ 70 ล้านบาท เครื่องจักร 130 ล้านบาท ยานพาหนะและเครื่องมือกลทุนแรง 30 ล้านบาท อีกทั้งมีทรัพย์สินระหว่างก่อสร้างจำนวน 100 กว่าล้านบาท ซึ่งเป็นส่วนของการพัฒนาโรงงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของบริษัท เช่น ปรับปรุงระบบควบคุมอัตโนมัติระบบ Jet Condenser ระบบกำจัดฝุ่นแบบเปียก ปรับปรุงหัวฉีด เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าในปี 2547 เงินลงทุนส่วนใหญ่ของบริษัทจะใช้ในธุรกิจน้ำตาล โดยเฉพาะในเรื่องของการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตน้ำตาล และได้เริ่มลงทุนในธุรกิจที่เกี่ยวข้องอื่นๆ (โครงการเอทานอลและโครงการปุ๋ยไปบ้างแล้ว) ในปี 2548 และปี 2549 บริษัทคาดว่าจะต้องลงทุนโดยประมาณในโครงการใหม่ดังนี้

	ปี 2548	ปี 2549
โครงการโรงไฟฟ้า	500	500
โครงการเอทานอล	250	-
โครงการปุ๋ย	120	-

เงินที่จะใช้ลงทุนในโครงการดังกล่าวจะมาจากเงินจากการขายหุ้นเพิ่มทุนต่อประชาชนในครั้งนี และส่วนหนึ่งจะมาจากเงินกู้ยืม (ดูรายละเอียดในส่วน 2 เรื่องโครงการในอนาคต)

สภาพคล่อง

บริษัทมีกำไรจากการดำเนินงานก่อนดอกเบี้ยภาษีและค่าเสื่อม (EBITDA) จำนวน 675.2 ล้านบาท และ 624.7 ล้านบาทในปี 2546 และปี 2547 (คำนวณจากงบเสมือน) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทมีกระแสเงินสดประมาณปีละ 650 ล้านบาท หากดูกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน (คำนวณจากงบรวมเนื่องจากมิได้จัดหางบกระแสเงินสดเสมือน) บริษัทและบริษัทย่อยมีกระแสเงินสดก่อนการเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์และหนี้สินดำเนินงาน 749.3 ล้านบาท การเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์และหนี้สินดำเนินงาน 341 ล้านบาท ทำให้บริษัทมีกระแสเงินสดที่ได้มาจากกิจกรรมดำเนินงานทั้งสิ้น 1,090.4 ล้านบาท สาเหตุหลักมาจากบริษัทมีกำไรสุทธิ 593.1 ล้านบาท มีลูกหนี้การค้าและตัวเงินรับ-บริษัทย่อยและบริษัทที่เกี่ยวข้องกันลดลง 909 ล้านบาทและมีสินค้าคงเหลือลดลง 618 ล้านบาท

บริษัทมีกระแสเงินสดที่ใช้ไปในกิจกรรมลงทุนสุทธิเพียง 31.2 ล้านบาท (คำนวณจากงบรวมตรวจสอบ) รายการหลักในกิจกรรมลงทุน ได้แก่ การซื้อที่ดิน อาคารและอุปกรณ์จำนวน 407.6 ล้านบาท ซึ่งได้แก่ การซื้อที่ดินเพื่อสร้างไซโลเพิ่ม การปรับปรุงเครื่องจักรและระบบงานภายในโรงงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต เป็นต้น อย่างไรก็ตาม บริษัทมีการจำหน่ายทรัพย์สินที่ได้จากบริษัท ขอนแก่น เอ็ม.ดี.เอฟ. บอร์ด จำกัด จำนวน 81 ล้านบาท การเพิ่มเงินให้กู้ยืมระยะสั้นแก่ชาวไร่ 92.8 ล้านบาท การลดเงินฝากประจำที่ติดภาระค่าประกัน 110 ล้านบาท มีเงินสดรับจากการจำหน่ายเงินลงทุนทั่วไป (บริษัท ราชาชรามิค จำกัด) 180 ล้านบาท เงินรับจากการจำหน่ายที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ 60.5 ล้านบาท การจ่ายเงินเพิ่มทุนในบริษัทร่วม (บริษัท แซมเบียเนเฟอร์เมนเตชั่น จำกัดเรียกทุนเพิ่มร้อยละ 75) จำนวน 32 ล้านบาท เป็นต้น

ส่วนกระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน (คำนวณจากงบรวมตรวจสอบ) บริษัทมีการชำระเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินจำนวน 272.9 ล้านบาท จ่ายคืนเงินกู้กรมการและผู้ถือหุ้นบริษัทย่อย บริษัทร่วมและบริษัทที่เกี่ยวข้องจำนวน 561.8 ล้านบาท รับเงินจากเงินกู้ยืมระยะยาวสุทธิจำนวน 275 ล้านบาทและมีการจ่ายปันผลจำนวน 180 ล้านบาท จากผลการดำเนินงานปี 2546 ดังนั้น บริษัทมีเงินสดสุทธิใช้ไปจากกิจกรรมจัดหาเงินจำนวน 752.7 ล้านบาท สำหรับผลการ

ดำเนินงานปี 2547 บริษัทจ่ายเงินปันผลจำนวน 635.2 ล้านบาทในวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2548 คิดเป็นอัตราการจ่ายปันผลที่ร้อยละ 107 ของกำไรสุทธิ ซึ่งเงินปันผลนี้ส่วนหนึ่งจะมาจากเงินสดภายในบริษัทและส่วนหนึ่งมาจากเงินกู้ระยะสั้น

โดยสรุป (จากงบรวม) ในปี 2547 บริษัทมีเงินสดสุทธิจากกิจการดำเนินงาน 1,090.4 ล้านบาท ใช้ในการลงทุนสุทธิเพียง 31.2 ล้านบาท และใช้ในกิจการการจัดหาเงิน 752.7 ล้านบาท ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการชำระคืนเงินกู้ ดังนั้นจึงมีเงินสดเพิ่มขึ้นสุทธิ 306.5 ล้านบาท

ในปี 2547 บริษัทมีอัตราส่วนสภาพคล่อง 1.5 เท่าซึ่งปรับตัวสูงขึ้น ในขณะที่อยู่ที่ 1.05 เท่าในปี 2546 เนื่องจาก บริษัทมีหนี้สินหมุนเวียนลดลงมาก โดยมีเงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ระยะสั้นลดลงประมาณ 600 ล้านบาท ซึ่งมีผลให้บริษัทมีอัตราส่วนสภาพคล่องหมุนเร็วปรับตัวสูงขึ้นมาอยู่ที่ 0.46 เท่าเช่นกัน อย่างไรก็ตาม อัตราส่วนสภาพคล่องหมุนเร็วที่ 0.46 นั้นค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับอัตราส่วนสภาพคล่องที่ 1.5 เท่าซึ่งเป็นไปตามลักษณะของธุรกิจที่จะมีลูกหนี้ชาวไร่ และเงินให้กู้ยืมระยะสั้นแก่ชาวไร่ซึ่งไม่ได้นำมาวมคิดในอัตราส่วนสภาพคล่องหมุนเร็ว แต่เป็นส่วนที่ใช้สนับสนุนการให้ออ้ยเข้าโรงงานได้มาก จะเห็นได้ว่ากิจกรรมการให้เงินกู้แก่ชาวไร่ (การปล่อยกู้และการซื้อลดเช็ค) นั้นเป็นกิจการที่บริษัทสามารถเลือกที่จะทำได้ ดังนั้น หากบริษัทมีสภาพคล่องที่ต่ำลงบริษัทสามารถที่จะหยุดรับซื้อลดเช็คจากชาวไร่หรือลดการปล่อยกู้ให้ชาวไร่ได้ ซึ่งจะส่งผลให้บริษัทมีสภาพคล่องที่สูงขึ้น นอกจากนี้หากบริษัทต้องการสภาพคล่องมากขึ้นบริษัทสามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินเพิ่มขึ้นได้เนื่องจากยังมีวงเงินที่ยังไม่ได้ใช้อยู่เป็นจำนวนมาก บริษัทมีระยะเวลาเก็บหนี้เฉลี่ย 11.1 วัน และระยะเวลาขายสินค้าเฉลี่ย 63 วัน ในขณะที่มีระยะเวลาชำระหนี้เฉลี่ย 31.3 วัน ทำให้บริษัทมีวงจรรเงินสด 42.8 วัน (ระยะเวลาเก็บหนี้เฉลี่ย + ระยะเวลาขายสินค้าเฉลี่ย - ระยะเวลาชำระหนี้เฉลี่ย) เพิ่มขึ้นจากงวดปีบัญชี 2546 จำนวน 3.5 วัน ระยะเวลาขายสินค้าเฉลี่ยของบริษัทค่อนข้างนานนั้นเป็นไปตามลักษณะเฉพาะของอุตสาหกรรม เนื่องจากบริษัทจะผลิตน้ำตาลเพียงช่วง 3-5 เดือนใน 1 ปีและจะทยอยขายสินค้าไปตลอดทั้งปี ทำให้บริษัทต้องจัดเก็บสินค้าเป็นเวลานานก่อนการขาย

จากลักษณะเฉพาะของธุรกิจน้ำตาล โรงงานน้ำตาลที่มีสภาพคล่องสูงจะได้เปรียบ เนื่องจากบริษัทที่มีสภาพคล่องสูงจะสามารถนำเงินสภาพคล่องที่มีมาซื้อลดเช็คจากชาวไร่ ซึ่งเป็นผลให้บริษัทมีรายได้จากส่วนลดเช็ค อีกทั้งยังสร้างความสัมพันธ์กับชาวไร่ได้มากขึ้นด้วย จากลักษณะการดำเนินธุรกิจของบริษัทจะเห็นได้ว่าก่อนช่วงเปิดหีบอ้อย บริษัทจะต้องใช้เงินสดมากในการซื้อลดเช็คจากชาวไร่ และในช่วงของการหีบอ้อย บริษัทจะต้องสำรองเงินสดไว้มากเพื่อจ่ายค่าอ้อยให้กับชาวไร่ (สำหรับชาวไร่ที่ไม่ได้รับค่าเกี่ยวจากบริษัท) หรืออาจจะกล่าวได้ว่าบริษัทจะต้องมีรายจ่ายมากเป็นพิเศษในช่วงการผลิต (เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมีนาคมหรือเดือนเมษายน) ในขณะที่รายรับของบริษัทจะทยอยเข้ามาจากการขายตลอดทั้งปี

ในปี 2547 บริษัทมีอัตราส่วนความสามารถชำระดอกเบี้ยสูงถึง 32.2 เท่า ปรับตัวสูงขึ้นจาก 14.7 เท่าในปี 2546 เนื่องจากหนี้สินที่ลดลงส่งผลให้ดอกเบี้ยจ่ายปรับตัวลดลงเช่นกัน สำหรับอัตราส่วนความสามารถชำระภาระผูกพัน (cash basis) ของบริษัทในปี 2547 อยู่ที่ 0.90 เท่าลดลงจาก 0.97 เท่าในปี 2546 เนื่องจากในปี 2547 บริษัทมีการลงทุนค่าซ่อมแซมมากเป็นพิเศษจากทุกปี ซึ่งไม่ใช่ลักษณะค่าซ่อมแซมที่ต้องจ่ายทุกปี ถึงแม้ว่าอัตราส่วนความสามารถชำระภาระผูกพันค่อนข้างต่ำ แต่ก็ไม่กระทบกับสภาพคล่องของบริษัท เนื่องจากบริษัทมีเงินรับจากการจำหน่ายที่ดิน อาคารและอุปกรณ์และการจำหน่ายทรัพย์สินที่ไม่ได้ใช้ดำเนินงานรวม 141.5 ล้านบาท ปัจจัยที่ทำให้บริษัทมีอัตราส่วนความสามารถชำระภาระผูกพันค่อนข้างต่ำนี้มาจากนโยบายการบริหารสภาพคล่องและการกำหนดให้มีหนี้สินในระดับต่ำของบริษัท ดังนั้นบริษัทจะเลือกที่จะชำระหนี้สินแทนการถือเงินสด

12.2.3) ความเหมาะสมของโครงสร้างเงินทุน

ความเหมาะสมของโครงสร้างเงินทุน

งบดุลรวมของบริษัท ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2547 อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทอยู่ในระดับ 0.3 เท่า ลดลงจาก 0.65 เท่า ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2546 จัดว่าอยู่ในระดับต่ำเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับอัตราส่วนของบริษัทในอุตสาหกรรมเดียวกัน และสามารถแสดงให้เห็นศักยภาพทางการเงินที่แข็งแกร่งของบริษัท

หนี้สิน

ในปี 2546 โครงสร้างหนี้สินหลักๆ ประกอบด้วย เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมระยะสั้นอื่น ๆ ร้อยละ 56.2 ของหนี้สินรวม เงินกู้ยืมระยะยาวร้อยละ 1.3 ของหนี้สินรวม เจ้าหนี้การค้าคิดเป็นร้อยละ 17.7 ของหนี้สินรวม ส่วนที่เหลือคิดเป็นร้อยละ 24.8 ของหนี้สินรวม ในขณะที่โครงสร้างหนี้สินของบริษัทในปี 2547 ประกอบด้วย เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมระยะสั้นอื่น ๆ ร้อยละ 38 ของหนี้สินรวม เงินกู้ยืมระยะยาวร้อยละ 11.6 ของหนี้สินรวม เจ้าหนี้การค้าคิดเป็นร้อยละ 24.4 ของหนี้สินรวม ส่วนที่เหลือคิดเป็นร้อยละ 26 ของหนี้สินรวม ได้แก่ ภาษีเงินได้นิติบุคคลค้างจ่าย เงินรับล่วงหน้าค่าสินค้า ค่ารักษาเสถียรภาพค้างจ่าย เงินทดแทนให้แก่รัฐค้างจ่าย เจ้าหนี้กรมสรรพากร ค่าธรรมเนียมวิจัยค้างจ่าย เงินประกันค่าเช่าพื้นที่ และหนี้สินหมุนเวียนอื่น จะเห็นได้ว่าบริษัทมีเงินกู้ยืมระยะสั้นรวมลดลงร้อยละ 50 จาก 1,193.4 ล้านบาทเป็น 594.7 ล้านบาท และมีเงินกู้ยืมระยะยาวเพิ่มขึ้น 5.3 เท่าจาก 28.6 ล้านบาทเป็น 181.6 ล้านบาท นั้นแสดงให้เห็นว่าบริษัทเริ่มปรับโครงสร้างเงินกู้ยืมให้เป็นระยะยาวมากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับการลงทุนระยะยาวของบริษัท เนื่องจากบริษัทได้เริ่มโครงการเอนาทอล ซึ่งเป็นการลงทุนระยะยาว และจะเห็นได้ว่าในปี 2547 บริษัทได้ชำระเงินกู้ยืมแก่กรรมการ ผู้ถือหุ้นและบริษัทที่เกี่ยวข้องกันที่มีอยู่จำนวน 929.5 ล้านบาทและเงินกู้ยืมระยะสั้นจากบริษัทอื่นที่มีอยู่ 8.9 ล้านบาทในปี 2546 พร้อมกันนั้นบริษัทมีเงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมระยะสั้นจากสถาบันการเงินเพิ่มขึ้น 219.7 ล้านบาทและมีเงินกู้ยืมระยะยาวเพิ่มขึ้น 124.3 ล้านบาท

หากดูภาพรวมเรื่องภาระเงินกู้ ภาระหนี้สินเงินกู้ยืมของบริษัทลดลงอย่างต่อเนื่องจาก 2,124 ล้านบาทในปี 2546 เป็น 1,565 ล้านบาทในปี 2547 มีผลให้ดอกเบี้ยจ่ายของบริษัทลดลงจาก 64.6 ล้านบาทในปี 2546 เป็น 38.6 ล้านบาทในปี 2547 บริษัทมีอัตราส่วนเงินกู้ยืมต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเท่ากับ 0.3 เท่า ซึ่งจัดได้ว่าบริษัทมีความมั่นคงทางการเงินสูง ในที่ประชุมสามัญผู้ถือหุ้นวันที่ 15 มกราคม 2548 บริษัทได้ประกาศจ่ายเงินปันผลจำนวน 635.2 ล้านบาท ซึ่งหากหักส่วนของผู้ถือหุ้นออก อัตราส่วนเงินกู้ยืมต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเท่ากับ 0.33 เท่าซึ่งยังคงต่ำมาก

ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2547 บริษัทมีเจ้าหนี้การค้าเป็นจำนวนทั้งสิ้น 382.1 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากสิ้นงวดปีบัญชี 2546 ที่มีจำนวนทั้งสิ้น 376.1 ล้านบาทเล็กน้อย ซึ่งส่วนหนึ่งของเจ้าหนี้การค้าเป็นเจ้าหนี้ค่าอ้อยจำนวน 279.7 ล้านบาท ซึ่งหากเทียบกับจำนวนอ้อยเข้าหีบที่ลดลงร้อยละ 21.5 บริษัทควรมีเจ้าหนี้ค่าอ้อยที่ลดลง สาเหตุที่เจ้าหนี้ค่าอ้อยเพิ่มขึ้นมาจากราคาอ้อยขั้นสุดท้ายที่ประมาณการโดยฝ่ายบริหารของบริษัทสูงถึง 511.95 บาทต่อตันอ้อย ณ ระดับความหวานที่ 10 ซี.ซี.เอส. และกำหนดให้อัตราขึ้น/ลง ของราคาอ้อยต่อ 1 หน่วย ซี.ซี.เอส. เท่ากับ 30.72 บาท แม้ว่าราคาอ้อยขั้นสุดท้ายที่ประมาณการโดยฝ่ายบริหารของบริษัทน่าจะใกล้เคียงกับราคาอ้อยขั้นสุดท้าย อย่างไรก็ตาม หากราคาอ้อยขั้นสุดท้ายที่ประกาศโดยสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลสูงกว่าราคาที่เหมาะสมการ บริษัทก็จะต้องปรับเจ้าหนี้ค่าอ้อยให้สูงขึ้นตาม ซึ่งก็ทำให้บริษัทต้องจ่ายค่าอ้อยเพิ่มขึ้นเช่นกัน แต่ราคาอ้อยที่ต่ำก็ไม่มากนัก

ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2547 บริษัทมีค่ารักษาเสถียรภาพค้างจ่ายจำนวน 21.4 ล้านบาทซึ่งเป็นไปตามลักษณะของอุตสาหกรรมที่โรงงานน้ำตาลทุกโรงจะต้องจ่ายค่ารักษาเสถียรภาพให้กับสำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายเพื่อรักษาเสถียรภาพของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย โดยอิงจากปริมาณอ้อยที่ส่งเข้าโรงงานในแต่ละปีของฤดูการผลิต

ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2547 บริษัทมีเจ้าหนี้อื่น 144.3 ล้านบาท โดยมีรายการหลัก ได้แก่ เจ้าหนี้ค่าวัสดุ (เพื่อซ่อมแซมและก่อสร้างโรงงาน) 100.7 ล้านบาท ที่เหลือจะเป็นเจ้าหนี้ค่าไฟ เจ้าหนี้ค่าซื้อลิขสิทธิ์ซอฟต์แวร์ เจ้าหนี้เช็คค้างจ่าย และเงินสำรองค่าน้ำตาลเพื่อการส่งออกร้อยละ 0.5 เป็นต้น

ส่วนของผู้ถือหุ้น

ในการประชุมผู้ถือหุ้นวิสามัญครั้งที่ 4/2546 ได้มีมติให้บริษัทเพิ่มทุนจดทะเบียนจาก 900 ล้านบาท เป็น 1,315 ล้านบาท (แต่มีผู้ถือหุ้นเดิมบางรายไม่ได้จองซื้อหุ้น จึงยกเลิกหุ้นส่วนที่เหลือ ทำให้ทุนจดทะเบียนของบริษัทเป็น 1,270.46208 ล้านบาท) เพื่อปรับโครงสร้างการถือหุ้น โดยบริษัทเข้าไปถือหุ้นในบริษัทน้ำตาลในกลุ่ม 3 บริษัท ซึ่งการปรับโครงสร้างครั้งนี้ส่งผลให้เกิดบัญชีส่วนเกินจากการปรับโครงสร้างภายในกิจการภายใต้การควบคุมเดียวกันจำนวน 1,368.3 ล้านบาท

การเปลี่ยนแปลงส่วนเกินจากการปรับโครงสร้างภายในกิจการภายใต้การควบคุมเดียวกันมีดังต่อไปนี้

หน่วย : ล้านบาท

งบการเงินรวมปี 2547

	ส่วนเกินจากการตีราคา ทรัพย์สินของบริษัทย่อย	กำไรที่ยังไม่เกิดขึ้นจริง จากหลักทรัพย์เผื่อขาย	ส่วนต่ำจากการปรับ โครงสร้างภายในกิจการ ภายใต้การควบคุมเดียวกัน	สุทธิ
ยอดยกมา	-	-	-	-
เพิ่มขึ้นระหว่างงวด	1,737.9	1.0	(275.5)	1,463.4
ลดลงระหว่างงวด	(105.9)	(1.0)	11.9	(95.0)
ยอดคงเหลือ	1,632.0	-	(263.6)	1,368.3

ก่อนการปรับโครงสร้าง บริษัทย่อยอันได้แก่ บริษัทน้ำตาล 3 แห่งได้มีการประเมินราคาทรัพย์สินใหม่และมีมูลค่าทรัพย์สินเพิ่มขึ้น 1,737.9 ล้านบาท ซึ่งทรัพย์สินส่วนนี้จะต้องมีการตัดจำหน่ายออกตามอายุการใช้งานของทรัพย์สินนั้นๆ โดยในปี 2547 มีการตัดจำหน่าย 105.9 ล้านบาท กำไรที่ยังไม่เกิดขึ้นจริงจากหลักทรัพย์เผื่อขาย 1.0 ล้านบาทเกิดขึ้นจากการที่บริษัทต้องการปรับโครงสร้างการลงทุนให้ชัดเจน จึงให้บริษัทย่อยที่ถือหุ้นบริษัท ไทยซูการ์ เทอร์มิเนล จำกัด (มหาชน) ขายหุ้นให้กับบริษัท รายการนี้เป็นรายการที่จะเกิดขึ้นครั้งเดียว

สำหรับส่วนต่ำจากการปรับโครงสร้างภายในกิจการภายใต้การควบคุมเดียวกันนั้นเกิดจากในไตรมาส 1 ปี 2547 บริษัทใหญ่ได้ลงทุนเพิ่มในบริษัทย่อย 5 แห่งโดยมีกลุ่มผู้บริหารเดียวกันเพื่อประโยชน์ในการจัดโครงสร้างภายในบริษัท ซึ่งการลงทุนดังกล่าวเกิดผลต่างระหว่างเงินที่จ่ายซื้อบริษัทย่อยกับมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์และหนี้สินของบริษัทย่อยดังกล่าว (หลังหักส่วนเกินทุนจากการตีราคาทรัพย์สินของบริษัทย่อยก่อนการลงทุนและกำไรที่ยังไม่เกิดขึ้นจากหลักทรัพย์เผื่อขาย) จำนวน 275.51 ล้านบาท ซึ่งแสดงรวมภายใต้หัวข้อ “ส่วนเกินจากการปรับโครงสร้างภายในกิจการภายใต้การควบคุมเดียวกัน” ในส่วนของผู้ถือหุ้น และในไตรมาส 3 ปี 2547 บริษัทใหญ่และบริษัทย่อยได้ทำการปรับโครงสร้างการถือหุ้นจากการถือหุ้นทางอ้อมเป็นการถือหุ้นทางตรง ทำให้สัดส่วนการลงทุนของบริษัทใหญ่เปลี่ยนแปลงไปและกระทบต่อส่วนเกินจากการปรับโครงสร้างภายในกิจการภายใต้การควบคุมเดียวกันลดลงจำนวน 11.9 ล้านบาท ทำให้บัญชี “ส่วนเกินจากการปรับโครงสร้างภายในกิจการภายใต้การควบคุมเดียวกัน” เหลืออยู่จำนวน 263.6 ล้านบาท ซึ่งยอดนี้จะคงอยู่ในบัญชีจนกว่าบริษัทจะขายบริษัทย่อยนั้นออกไป

นอกจากนี้ ในปี 2547 บริษัทยังได้ทำการประเมินราคาที่ดิน อาคารและเครื่องจักร โดยผู้ประเมินอิสระซึ่งทำให้มีส่วนเกินจากการตีราคาสินทรัพย์เพิ่มขึ้น 676 ล้านบาท นอกจากนี้ ภายหลังจากปรับโครงสร้างในไตรมาส 1 บริษัท ไทยซูการ์ เทอร์มิเนล จำกัด (มหาชน) ได้มีการประเมินมูลค่าทรัพย์สินเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 153.6 ล้านบาท ซึ่งปรากฏในงบในชื่อ “ส่วนเกินจากการตีราคาทรัพย์สิน - บริษัทย่อย” ดังนั้นนอกเหนือจากกำไรของบริษัทแล้ว ยังมีรายการการปรับโครงสร้างและการประเมินมูลค่าทรัพย์สินใหม่ของบริษัทและบริษัทย่อย ซึ่งทำให้บริษัทมีส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นจำนวน 5,311 ล้านบาทและมีส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย 1,081.2 ล้านบาท

บริษัทมีกำไรสะสม ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2547 ทั้งสิ้น 788.86 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากผลประกอบการที่ดีของบริษัท หากดูย้อนหลังกลับไปจะเห็นว่าบริษัทจ่ายเงินปันผลอย่างต่อเนื่องทุกปีและมีกำไรสะสมของบริษัทเพิ่มขึ้นเนื่องจากผลการดำเนินงานที่ต่อเนื่องของบริษัท และส่งผลให้ส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทเติบโตอย่างต่อเนื่อง

สำหรับผลการดำเนินงานปี 2547 บริษัทได้จ่ายเงินปันผลจำนวน 635.2 ล้านบาทในวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2548 ซึ่งจะมีผลให้ส่วนของผู้ถือหุ้นลดลงจากปี 2547 เหลือ 4,675.7 ล้านบาท ซึ่งจะมีผลกระทบต่ออัตราส่วนทางการเงินต่างๆ ดังนี้

อัตราส่วนทางการเงินก่อนและหลังปรับปรุงผลกระทบจากการจ่ายเงินปันผล

	ก่อนปรับปรุง	หลังปรับปรุง
อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (%)	14.42	15.58
อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (%)	9.00	9.44
อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (เท่า)	0.29	0.33
อัตราส่วนภาระเงินกู้ยืมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (เท่า)	0.15	0.17

12.3) ปัจจัยและอิทธิพลที่อาจจะมีผลต่อการดำเนินงานหรือฐานะทางการเงินในอนาคต

การผูกกำกับจากภาครัฐ

อุตสาหกรรมน้ำตาลของประเทศไทยในปัจจุบันถูกควบคุมโดยภาครัฐทั้งหมด ดังนั้นบริษัทจะต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของภาครัฐ ไม่สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างอิสระเพื่อหาประโยชน์สูงสุด อย่างไรก็ตาม ระบบของอุตสาหกรรมน้ำตาลทรายในประเทศไทยที่ถูกควบคุมจากภาครัฐนี้ก็เหมือนกำแพงป้องกันให้ธุรกิจนี้ดำเนินไปได้อย่างมั่นคงและช่วยลดความเสี่ยงจากการผันผวนทางด้านต่างๆ เช่น ราคาอ้อย ราคาน้ำตาลและอัตราแลกเปลี่ยน เป็นต้น

ราคาน้ำตาลในตลาดโลก

น้ำตาลเป็นสินค้าเกษตรที่มีราคาผันผวนตามอุปสงค์และอุปทานของน้ำตาลทั่วโลก ดังนั้นราคาน้ำตาลตลาดโลกจึงเป็นปัจจัยที่มีผลโดยตรงต่อรายได้ของบริษัท ราคาน้ำตาลในตลาดโลกจะขึ้นอยู่กับอุปสงค์และอุปทานของน้ำตาลโดยตรง ซึ่งในส่วนของอุปสงค์ของน้ำตาลจะค่อนข้างคงที่และมีอัตราการเติบโตในระดับร้อยละ 3-5 ต่อปี ในขณะที่อุปทานของน้ำตาลจะคาดเดาได้ยาก เพราะจะขึ้นอยู่กับผลผลิตอ้อยในแต่ละช่วงซึ่งจะอิงกับสภาพดินฟ้าอากาศ สำหรับราคาน้ำตาลในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (ดูแผนภาพราคาน้ำตาลในหน้า 99) ราคาน้ำตาลทรายดิบเคยอยู่ในระดับต่ำสุดที่ประมาณ 5 เซนต์ต่อปอนด์ และสูงสุดที่ระดับ 12 เซนต์ต่อปอนด์ ในช่วงต้นปี 2547 ราคาน้ำตาลทรายดิบอยู่ที่ประมาณ 6 เซนต์ต่อปอนด์ และปรับตัวเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนในช่วงปี 2548 ราคาน้ำตาลทรายดิบอยู่ที่ประมาณ 9 เซนต์ต่อปอนด์ ซึ่งผลมาจากความแห้งแล้งในหลายประเทศอยู่ผลิตน้ำตาลหลัก เช่น ไทย อินเดีย ออสเตรเลีย เป็นต้น นอกจากนี้ บราซิลซึ่งเป็นประเทศผู้ผลิตน้ำตาลรายใหญ่ของโลกมีนโยบายหันไปเน้นการผลิตเอทานอลมากขึ้นด้วย แม้อาบน้ำตาลจะมีผลกระทบต่อรายได้ของบริษัท อย่างไรก็ตามด้วยระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลไทย การคำนวณราคาอ้อยจะเป็นไปตามระบบแบ่งปันผลประโยชน์ 70:30 ดังนั้นในกรณีที่ราคาน้ำตาลตลาดโลกต่ำ ก็จะทำให้ราคาอ้อยต่ำตามไปด้วย ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นการป้องกันความเสี่ยงจากการขายน้ำตาลในราคาที่ขาดทุนไปในตัว

อุตสาหกรรมน้ำตาลในสหภาพยุโรป

สหภาพยุโรปมีการผลิตน้ำตาลจากหัวผักกาดแดง (Beet) ซึ่งการผลิตน้ำตาลจากพืชชนิดนี้มีต้นทุนสูง กว่าน้ำตาลที่ผลิตจากอ้อยมาก สิ่งที่รัฐบาลของกลุ่มประเทศ EU ทำคือ การผลักดันให้ผู้บริโภคภายในประเทศโดยการปรับราคาน้ำตาลจำหน่ายภายในประเทศสูงกว่าราคาน้ำตาลตลาดโลก และนำน้ำตาลที่เหลือจากการจำหน่ายภายในประเทศมาส่งออกตามราคาตลาดโลก ซึ่งภาครัฐจะจ่ายเงินช่วยเหลือแก่ผู้ส่งออก อย่างไรก็ตามสหภาพยุโรปยังไม่จัดเป็นคู่แข่งที่สำคัญมากนักเนื่องจากมีต้นทุนการผลิตที่สูงและมีตลาดที่ต่างกับตลาดส่งออกของไทยอยู่พอสมควร โดยน้ำตาลของยุโรปส่วนใหญ่จะท่าตลาดอยู่ในภูมิภาคยุโรปเองเนื่องจากสหภาพยุโรปเองก็มีการบริโภคน้ำตาลในปริมาณที่มากกว่าการผลิต

สถานการณ์ล่าสุด องค์การการค้าโลก (WTO) ได้มีการตัดสินแล้วว่า การสนับสนุนผู้ประกอบการน้ำตาลของ สหภาพยุโรปไม่เป็นไปตามข้อตกลงตามเงื่อนไขของ WTO ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันให้เกิดการลดการสนับสนุนจากทางภาครัฐลงในอนาคตซึ่งน่าจะทำให้การส่งออกน้ำตาลของสหภาพยุโรปอาจจะมีการชะลอตัวลงบ้าง

ปัจจุบันจากข่าวล่าสุด WTO ได้มีการตัดสินแล้วว่า การสนับสนุนผู้ประกอบการน้ำตาลของสหภาพยุโรปไม่เป็นไปตามข้อตกลงตามเงื่อนไขของ WTO ซึ่งหากมีการเปิดเสรีอุตสาหกรรมน้ำตาลของสหภาพยุโรปก็อาจจะทำให้ประเทศไทยสามารถเปิดตลาดใหม่ได้

ผลผลิตและคุณภาพอ้อย และสัดส่วนการผลิตน้ำตาล

จำนวนอ้อยเข้าหีบจะมีผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทและบริษัทย่อย เนื่องจากจากต้นทุนการผลิตและค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่งของบริษัทและบริษัทย่อย เป็นต้นทุนการผลิตและค่าใช้จ่ายคงที่ การที่มีอ้อยหีบในปริมาณมากจะทำให้ต้นทุนต่อหน่วยลดลง ส่งผลให้บริษัทและบริษัทย่อย มีผลกำไรเพิ่มขึ้น โดยปริมาณอ้อยที่เข้าหีบของบริษัท จะขึ้นอยู่กับสภาพภูมิอากาศ และกลยุทธ์ในการหาอ้อยเข้าหีบ นอกจากนี้คุณภาพอ้อย และสัดส่วนการผลิตน้ำตาลทรายขาวต่อน้ำตาลทั้งหมด มีส่วนสำคัญต่อผลประโยชน์ คือ ถ้าคุณภาพอ้อยดี จะทำให้ผลผลิตน้ำตาลต่อตันอ้อยสูง หรือ ถ้าบริษัทสามารถปรับตัวให้สามารถผลิตน้ำตาลทรายขาวให้เพิ่มขึ้น ในสภาวะตลาดที่เอื้ออำนวย (เช่น ราคาน้ำตาลทรายขาวสูงกว่าราคาน้ำตาลทรายดิบมาก เป็นต้น) ก็จะทำให้บริษัทมีผลประกอบการเพิ่มขึ้น

โครงการใหม่

บริษัทมีโครงการในอนาคต 4 โครงการ ได้แก่ โครงการโรงไฟฟ้า โครงการผลิตแอลกอฮอล์ (เอทานอล) โครงการปุ๋ย และโครงการผลิตสารเคมีจากแอลกอฮอล์ โดยทั้ง 4 โครงการอยู่ภายใต้การบริหารจัดการของบริษัท ซึ่งแบ่งแยกการลงทุนเป็นบริษัทย่อย 3 บริษัท ได้แก่ บริษัท โรงไฟฟ้าน้ำตาลขอนแก่น จำกัด และบริษัท ขอนแก่น แอลกอฮอล์ จำกัด โดยบริษัทถือหุ้นร้อยละ 99.99 และ บริษัท เคเอส ลักซมี จำกัด เป็นการร่วมทุนกับพันธมิตรจากประเทศอินเดียโดยบริษัทถือหุ้นร้อยละ 51 ซึ่งอยู่ระหว่างการศึกษาคำขอโครงการ ทั้งนี้ โครงการปุ๋ย ซึ่งอยู่ระหว่างคุยกับผู้ร่วมทุน ทั้ง 4 โครงการเป็นโครงการที่ยังมิได้เริ่มดำเนินการ ยกเว้นโครงการผลิตแอลกอฮอล์ ซึ่งบริษัท ขอนแก่น แอลกอฮอล์ จำกัด ซึ่งดำเนินการก่อสร้างมาประมาณร้อยละ 40 ซึ่งคาดว่าจะเริ่มดำเนินการภายในกลางปี 2548 สำหรับเงินลงทุนใน 3 โครงการ ประมาณ 1,420 ล้านบาท จะมาจากเงินจากการดำเนินงาน เงินที่ได้จากการเสนอขายหุ้นต่อประชาชนในครั้ง นี้ และเงินกู้จากสถาบันการเงิน

โครงการโรงไฟฟ้าจะใช้เงินลงทุนประมาณ 1,000 ล้านบาท เกิดขึ้นเพื่อรองรับกากอ้อยที่เกิดจากกระบวนการผลิตน้ำตาล ซึ่งจะช่วยสร้างรายได้จากการขายไฟฟ้าให้กับบริษัท ซึ่งเป็นรายได้ที่ค่อนข้างแน่นอน ความเสี่ยงของโครงการนี้ มีค่อนข้างต่ำ

โครงการผลิตแอลกอฮอล์จะใช้เงินลงทุนประมาณ 300 ล้านบาท และเงินทุนหมุนเวียนอีกประมาณ 60 ล้านบาท เกิดขึ้นเพื่อรองรับกากน้ำตาลที่เกิดจากกระบวนการผลิตน้ำตาลและนำมาผลิตเป็นเอทานอล ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ ได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐ ในปัจจุบันบริษัทจะขายกากน้ำตาลออกไปทั้งในประเทศและต่างประเทศ ราคาากน้ำตาล นั้นค่อนข้างที่ผันผวนเช่นเดียวกับสินค้าเกษตรชนิดอื่นๆ โครงการผลิตเอทานอลจะทำให้แนวโน้มราคาากน้ำตาลปรับตัว สูงขึ้น (อุปสงค์ของกากน้ำตาลเพิ่มมากขึ้น) โครงการนี้จะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับกากน้ำตาล และเพิ่มรายได้ให้กับบริษัท

โครงการปุ๋ย จะใช้เงินลงทุนประมาณ 120 ล้านบาท เกิดขึ้นเพื่อรองรับน้ำเสียจากโครงการผลิตเอทานอล และ กากหมักรองจากโรงงานน้ำตาล ซึ่งจะทำให้บริษัทไม่ต้องลงทุนในระบบบำบัดน้ำเสียจากโครงการผลิตเอทานอล อีกทั้ง ยังเพิ่มรายได้ให้บริษัท โดยบริษัทมีลูกค้า อันได้แก่ชาวไร่เป็นลูกค้ารองรับอยู่แล้ว

ผลกระทบต่อกำไรสุทธิและอัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้นจากการทำขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนทั่วไปครั้งนี้

จากการขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนจำนวนไม่เกิน 279.5 ล้านหุ้น ให้กับประชาชนทั่วไป (IPO) ครั้งนี้ จะมีผลกระทบของ หุ้นเพิ่มทุน (Dilution effect) เพียง 18% กล่าวคือจะทำให้กำไรสุทธิของปี 2547 ลดลงจาก 0.49 บาทต่อหุ้น (Fully diluted) เป็น 0.40 บาทต่อหุ้น อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้นในปี 2547 จะลดลงจากร้อยละ 14.4 เป็นร้อยละ 12.6 ทั้งนี้ บริษัทมีแผนจะนำเงินที่ได้ในครั้งนี้นำไปลงทุนในโครงการใหม่ของบริษัท ซึ่งบริษัทประเมินว่า เมื่อบริษัทเริ่มดำเนินการ โครงการดังกล่าวในเชิงพาณิชย์แล้ว จะทำให้รายได้ของบริษัทเติบโตมากกว่าร้อยละ 10 ทั้งนี้จะมีผลกระทบกับอัตรา ผลตอบแทนผู้ถือหุ้นปรับตัวดีขึ้น

13. ข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง

ไม่มี